32006R0584

REGULAMENTUL (CE) NR. 584/2006 AL CONSILIULUI
din 10 aprilie 2006
de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1480/2003 de instituire a unui drept compensatoriu definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit la importurile anumitor microcircuite electronice denumite „DRAM" (*dynamic random access memories* – memorii dinamice cu acces aleatoriu) originare din Republica Coreea

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1515/2001 al Consiliului din 23 iulie 2001 privind măsurile pe care Comunitatea le poate lua ca urmare a unui raport adoptat de Organul de soluționare a litigiilor al OMC privind măsurile antidumping sau antisubvenții [1],

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2026/97 al Consiliului din 6 octombrie 1997 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene [2], (denumit în continuare „regulament de bază"),

având în vedere propunerea Comisiei prezentată după consultarea comitetului consultativ,

întrucât:

A. PROCEDURĂ

1. Măsuri existente

(1) Prin Regulamentul (CE) nr. 1480/2003 [3] (denumit în continuare „regulament definitiv"), Consiliul a instituit un drept compensatoriu definitiv de 34,8 % la importurile de anumite microcircuite electronice denumite „DRAM" (*dynamic random access memories* – memorii dinamice cu acces aleatoriu) originare din Republica Coreea și fabricate de toate societățile, altele decât Samsung Electronics Co., Ltd (denumită în continuare „Samsung"), pentru care s-a stabilit un nivel de drept nul. Regulamentul definitiv a fost precedat de Regulamentul (CE) nr. 708/2003 al Comisiei din 23 aprilie 2003 de instituire a unui drept compensatoriu provizoriu la importurile de anumite microcircuite electronice denumite „DRAM" (*dynamic random access memories* – memorii dinamice cu acces aleatoriu) originare din Republica Coreea [4] (denumit în continuare „regulament provizoriu").

(2) Doi producători-exportatori stabiliți în Republica Coreea au cooperat la ancheta care a condus la instituirea măsurilor existente (denumită în continuare „anchetă inițială"): Samsung, despre care s-a dovedit că nu a primit nici o subvenție, și Hynix Semiconductor Inc. (denumită în continuare „Hynix"). În momentul anchetei inițiale, industria comunitară era alcătuită din doi producători, Infineon Technologies AG, München, Germania (denumită în continuare „Infineon"), și Micron Europe Ltd, Crowthorne, Regatul Unit (denumită în continuare „Micron"), care reprezentau o proporție majoră din producția comunitară totală de DRAM.

(3) Ancheta cu privire la subvenții și la prejudiciu s-a întins pe perioada 1 ianuarie-31 decembrie 2001 (denumită în continuare „perioada de anchetă"). Examinarea tendințelor relevante în scopul evaluării prejudiciului a vizat perioada cuprinsă între 1 ianuarie 1998 și sfârșitul perioadei de anchetă (denumită în continuare „perioada examinată").

2. Raport adoptat de Organul de soluționare a litigiilor al OMC

(4) La 3 august 2005, Organul de soluționare a litigiilor (denumit în continuare „OSL") al Organizației Mondiale a Comerțului (denumită în continuare „OMC") adoptă un raport al Grupului special privind afacerea „Comunitățile Europene – măsuri compensatorii provizorii aplicabile semiconductoarelor pentru memoriile RAM dinamice provenind din Coreea" [5].

[1] JO L 201, 26.7.2001, p. 10.
[2] JO L 288, 21.10.1997, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 461/2004 (JO L 77, 13.3.2004, p. 12).
[3] JO L 212, 22.8.2003, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2116/2005 (JO L 340, 23.12.2005, p. 7).
[4] JO L 102, 24.4.2003, p. 7.
[5] WT/DS299/R.

(5) În conformitate cu raportul grupului special, Comunitățile Europene (CE) ar fi acționat într-un mod incompatibil cu obligațiile care îi revin în cadrul OMC în temeiul:

(a) articolului 1.1 litera (a) din Acordul privind subvențiile și măsurile compensatorii ale OMC ([1]) (denumit în continuare „Acordul SMC"), stabilind că programul de restructurare din mai 2001 constituia o contribuție financiară a autorităților publice;

(b) articolului 1.1 litera (b) din Acordul SMC, în stabilirea existenței unui avantaj în cazul împrumutului sindicalizat;

(c) articolului 1.1 litera (b) și articolului 14 din Acordul SMC, aplicând direct, în scopul calculării valorii avantajului, metodologia sa privind granturile tuturor programelor despre care s-a constatat că ar constitui o subvenție;

(d) articolului 15.4 din Acordul SMC, deoarece aceasta nu a evaluat factorul „salarii" ca un factor pertinent care influențează situația industriei naționale;

(e) articolului 15.5 din Acordul SMC, neasigurându-se că prejudiciul cauzat de anumiți alți factori [în special diminuarea cererii, supracapacitatea și celelalte importuri (nesubvenționate)] nu se impută importurilor subvenționate.

(6) Pe de altă parte, s-a constatat că CE a acționat într-un mod compatibil cu obligațiile ce îi incumbă în cadrul OMC în temeiul:

(a) articolului 1.1 litera (a) din Acordul SMC, stabilind că împrumutul sindicalizat, garanția societății KEIC, programul de obligațiuni al KDB și programul de restructurare din octombrie 2001 constituiau o contribuție financiară a autorităților publice coreene;

(b) articolului 1.1 litera (b) din Acordul SMC, stabilind că s-a conferit un avantaj societății Hynix prin garanția societății KEIC, programul de obligațiuni al KDB și programele de restructurare din mai 2001 și din octombrie 2001;

(c) articolelor 1.2 și 2 din Acordul SMC, constatând o specificitate *de facto* (două plângeri coreene);

(d) articolului 15.2 din Acordul SMC, evaluând caracterul notabil al efectelor importurilor care au făcut obiectul unor subvenții în ceea ce privește volumul și prețul (două plângeri coreene);

(e) articolului 15.4 din Acordul SMC, examinând toți factorii pertinenți privind situația globală a industriei comunitare, cu excepția factorului „salarii";

(f) articolului 15.5 din Acordul SMC, demonstrând existența unei legături de cauzalitate necesare între importurile care fac obiectul unor subvenții și prejudiciul;

(g) articolului 12.7 din Acordul SMC, aplicând „datele disponibile" pentru ancheta în materie de subvenții.

3. **Reexaminare în vederea punerii în aplicare a recomandărilor OSL**

(7) Având în vedere recomandările enunțate în raportul grupului special, Comisia a realizat o reexaminare minuțioasă și obiectivă a concluziilor corespunzătoare ale regulamentului definitiv, ținând seama de informațiile disponibile. Reexaminarea se limitează, în mod just, la cele cinci aspecte specifice ale măsurii existente, descrise anterior, estimate a fi incompatibile cu Acordul SMC. Respectiva examinare are la bază reevaluarea elementelor de probă enumerate în ancheta inițială, în conformitate cu concluziile corespunzătoare ale grupului special.

(8) Reexaminarea prezentată în continuare arată că există întotdeauna subvenții prejudiciabile, chiar dacă într-un grad ușor mai mic.

([1]) JO L 336, 23.12.1994, p. 156.

B. **PRODUSELE ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSELE SIMILARE**

(9) Produsele în cauză și produsele similare sunt aceleași ca cele din ancheta inițială, și anume anumite tipuri de microcircuite electronice cunoscute ca DRAM (*dynamic random access memories* – memorii dinamice cu acces aleatoriu) de orice tip, densitate (inclusiv densitățile încă inexistente) și variante, asamblate sau nu, sub formă de discuri sau microplachete transformate, fabricate prin variante ale procedeului metal-oxid-semiconductor (MOS), inclusiv anumite tipuri de MOS complementar (CMOS), indiferent de viteza de acces, configurație, mod de ambalare sau suport etc., originare din Republica Coreea. Sunt vizate, de asemenea, DRAM sub formă de module sau plăci de memorie (standard) sau asamblate în alt mod, cu condiția ca principala lor funcție să fie furnizarea de memorie ([1]).

(10) Produsul în cauză se încadrează în prezent la codurile NC 8542 21 11, 8542 21 13, 8542 21 15, 8542 21 17, ex 8542 21 01, ex 8542 21 05, ex 8548 90 10, ex 8473 30 10 și ex 8473 50 10.

(11) Raportul grupului special nu se referea la concluziile enunțate în regulamentul definitiv privind produsele în cauză și produsele similare.

C. **CONCLUZIILE REEXAMINATE ÎN FUNCȚIE DE RAPORTUL GRUPULUI SPECIAL**

1. **Subvenții**

1.1. *Introducere*

(12) În această parte se prezintă concluziile care au fost revăzute pe baza concluziilor și a recomandărilor raportului grupului special privind:

(a) aspectul de a ști dacă programul de restructurare din mai 2001 a constituit o contribuție financiară a autorităților publice coreene în sensul articolului 2 alineatul (1) din regulamentul de bază;

(b) aspectul de a ști dacă exista un avantaj în cazul împrumutului sindicalizat în sensul articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de bază;

(c) calculul valorii avantajului privind toate programele de subvenții, în sensul articolului 2 alineatul (2) și al articolului 6 din regulamentul de bază.

(13) Toate celelalte concluzii privind subvențiile rămân astfel cum s-a stabilit în ancheta inițială și s-a prezentat în regulamentul provizoriu și în regulamentul definitiv.

1.2. *Achiziționarea de obligațiuni în valoare de 1 000 de miliarde de woni sud-coreeni (1 000 miliarde KRW) de către băncile creditoare și prima refinanțare în mai 2001 (programul de restructurare)*

(14) Grupul special a constatat că acea concluzie în conformitate cu care băncilor creditoare li s-au dat dispoziții să participe la programul de restructurare din mai 2001 și în conformitate cu care achiziționarea de către acestea de obligațiuni convertibile în valoare de 1 000 miliarde KRW în temeiul respectivului program constituia, din acest considerent, o contribuție financiară a autorităților publice coreene nu este compatibilă cu articolul 1.1 litera (a) din Acordul SMC ([2]). În special, grupul special a făcut constatarea următoare: „Nu este departe de a fi cazul programului de restructurare din mai 2001, dar noi considerăm că elementele de probă de care dispunea autoritatea însărcinată cu ancheta erau insuficiente pentru a concluziona, în mod rezonabil, că autoritățile publice au însărcinat băncile private să achiziționeze obligațiuni convertibile ale societății Hynix sau le-a dat dispoziții să facă acest lucru.” ([3]).

(15) În conformitate cu analiza grupului special, creditele oferite societății Hynix în contextul programului de restructurare din mai 2001 nu trebuie supuse unor măsuri compensatorii ([4]).

1.3. *Împrumutul sindicalizat în valoare de 800 miliarde KRW*

(16) În ceea ce privește împrumutul sindicalizat în valoare de 800 miliarde KRW, grupul special a constatat că CE a stabilit, pe bună dreptate, că autoritățile publice coreene au ordonat lui Korea Exchange Bank (KEB) să participe la împrumut și că aceasta constituie o contribuție financiară care decurge dintr-o acțiune de a însărcina sau de a ordona cu privire la KEB, în conformitate cu articolul 1.1 litera (a) din Acordul SMC. Grupul special a constatat, de asemenea, că Korea Development Bank (KDB) a oferit o contribuție financiară directă prin participarea sa la împrumutul sindicalizat și, dat fiind statutul de organism public al KDB,

([1]) Regulamentul (CE) nr. 2116/2005 al Consiliului a modificat regulamentul definitiv în scopul adoptării dispozițiilor speciale pentru a asigura perceperea corectă a dreptului compensatoriu asupra importurilor produsului în cauză.

([2]) Raportul grupului special, punctul 7.110.

([3]) Raportul grupului special, punctul 7.109.

([4]) În conformitate cu concluziile grupului special, achiziționarea de obligațiuni convertibile de către organismele publice care au participat la programul de restructurare din mai 2001 continuă să constituie o subvenție care poate da naștere la o măsură compensatorie. Cu toate acestea, respectivul punct nu necesită nici o acțiune suplimentară, toate avantajele fiind deja contabilizate în subvenția conferită prin programul de restructurare din octombrie 2001 (a se vedea considerentul 65 și următoarele).

CE nu este obligată să stabilească o constatare a existenței unei acțiuni de a însărcina sau de a ordona ([1]). Cu toate acestea, grupul special a constatat că CE nu a fost în măsură să stabilească existența unui avantaj legat de contribuția financiară furnizată de KDB și KEB, în sensul articolului 1.1 litera (b) din Acordul SMC ([2]). În special, grupul special a declarat că CE nu a examinat problema existenței împrumuturilor comerciale comparabile pe care Hynix le-ar fi putut obține pe piață și afirmă că CE nu a ținut seama de posibilitatea de a considera pe ceilalți participanți la împrumutul sindicalizat ca eventuale puncte de comparație de pe piață ([3]).

(17) Comisia consideră că participarea altor bănci la împrumutul sindicalizat nu ar putea fi utilizată ca punct de comparație adecvat în momentul stabilirii existenței unui avantaj. După cum s-a observat de către grupul special, în momentul stabilirii existenței unui criteriu de referință comercial, autoritățile trebuie să examineze dacă împrumuturile în cauză au fost influențate de pretinsa intervenție a autorităților publice în asemenea măsură încât nu ar fi putut fi obținute pe piață ([4]). Comisia a efectuat o reexaminare aprofundată a dosarului voluminos cu privire la respectiva problemă și a utilizat tipul de analiză examinat de grupul special. În respectivele condiții, Comisia a stabilit că împrumuturile celorlalte bănci care participă la împrumutul sindicalizat nu puteau fi utilizate ca punct de comparație corespunzător.

(18) În primul rând, este necesar să se examineze teribila situație financiară a societății Hynix în momentul creării împrumutului sindicalizat. După cum s-a constatat la considerentul 19 din regulamentul definitiv, în momentul încheierii împrumutului, la sfârșitul anului 2000, Hynix înregistra grave dificultăți financiare. La sfârșitul anului 2000, Hynix acumulase mai mult de 9,46 miliarde de dolari SUA (9,46 miliarde USD) de datorii, și anume mai mult de dublul activului său net și mai mult de patru ori din valoarea sa de capitalizare bursieră. Aceasta a suferit pierderi în același an, în timp ce alți mari producători de DRAM înregistrau profituri, iar anul 2000 era considerat, în opinia generală, ca un an foarte bun pentru industria DRAM. Majoritatea datoriilor societății Hynix ajungeau la scadență în cursul anului 2001, iar societatea trebuia să facă față unor grave probleme de lichidități. Un număr de analiști independenți și de societăți de brokeraj au afirmat atunci că societatea nu era în măsură să reunească, pe baza propriului său flux de lichidități sau a transferurilor de active, lichiditățile suficiente pentru a rambursa datoriile care ajungeau la scadență. În circumstanțe asemănătoare, nici o bancă care dorea să își mărească profitul și care funcționa în condiții comerciale normale nu ar participa, în mod voluntar, la împrumuturi însoțite de un astfel de risc de neplată ([5]).

(19) În continuare, abundă dovezile care atestă că alți participanți la împrumutul sindicalizat au fost invitați să participe la restructurarea globală a datoriei societății Hynix. Astfel, dosarul conține elemente de probă care indică că unuia dintre participanți, Kookmin Bank, i s-a cerut să împrumute direct unor „împrumutători privați aflați în dificultate". Mai precis, într-o declarație făcută Comisiei americane a Valorilor Mobiliare și a Burselor, Kookmin a afirmat:

„Guvernul coreean a încurajat și ar putea, în principiu, să continue să încurajeze împrumutul acordat unor anumite categorii de împrumutători. ***În mod general, acesta a procedat astfel cerând băncilor să participe la programe de salvare a împrumutătorilor aflați în dificultate (precum Hynix), dar selecționând, de asemenea, sectoare economice pe care acesta dorea să le promoveze și acordând împrumuturi băncilor și instituțiilor financiare care acordă împrumuturi împrumutătorilor din respectivele sectoare la rate ale dobânzii scăzute.*** Autoritățile publice au încurajat, în felul lor, împrumuturile ipotecare acordate unor împrumutători cu venituri scăzute și împrumuturile acordate întreprinderilor tehnologice. Presupunem că toate împrumuturile acordate în temeiul politicilor autorităților publice se vor examina în conformitate cu politica noastră în materie de examinare a creditului. ***Cu toate acestea, politica autorităților publice ar putea să ne incite să împrumutăm în anumite sectoare în care nu am împrumuta sau în conformitate cu modalități pe care nu le-am aplica în absența respectivei politici.***" ([6]).

Este clar că Kookmin face referire la societatea Hynix atunci când vorbește de „împrumutători aflați în dificultate", deoarece raportul anual din 2001 al băncii cita Hynix ca cel mai mare împrumutător al său în dificultate financiară ([7]). În plus, Kookmin, în calitatea sa de întreprindere deținută 100 % de autoritățile publice coreene, a fost

([1]) Raportul grupului special, punctul 7.69.
([2]) Raportul grupului special, punctul 7.186.
([3]) Raportul grupului special, punctul 7.184.
([4]) Raportul grupului special, punctul 7.184. A se vedea, de asemenea, nota de subsol 171, în care grupul special declară că examinarea altor participanți este importantă, dar că „subliniem că nu dorim să spunem prin aceasta că acest lucru constituie obligatoriu punctul final al respectivei analize, dat fiind că va trebui să se stabilească dacă respectivul comportament al actorilor de pe piață este denaturat de intervenția autorităților publice într-o asemenea măsură încât să nu se mai poată utiliza ca punct de reper pentru măsurarea denaturării cauzate de autoritățile publice, conform celor susținute".
([5]) Regulament definitiv, considerentul 19.
([6]) Kookmin Bank Prospectus, Offering of American Depositary Shares (18 iunie 2002) (anexa 67 la observațiile Micron Technology Italia din 14 mai 2003 privind regulamentul provizoriu) (fără caractere aldine în original).
([7]) Banca Kookmin, raport anual (2001), p. 58.

supusă unor audituri și inspecții ale Comisiei de control și inspecție coreeană și, în consecință, i s-a cerut să se conformeze politicii autorităților publice coreene.

(20) Alți participanți la împrumutul sindicalizat au fost supuși, de asemenea, unor presiuni puternice din partea autorităților publice coreene pentru a asista Hynix. În acest sens, considerentul 55 din regulamentul definitiv furnizează ample informații cu privire la importanța presiunii exercitate de autoritățile publice coreene asupra Korea First Bank (KFB), pentru a o invita să îi obțină societății Hynix o finanțare curentă. Cu ocazia unei reuniuni ministeriale economice la nivel înalt, în noiembrie 2000, autoritățile publice coreene au luat măsuri în vederea „rezolvării problemei de lichidități a societății Hynix" și au acordat o derogare de la plafonul de credit statutar lui KFB, KEB și KDB. Grupul special nu a examinat elementele de probă legate de KFB, deoarece Comisia a considerat implicarea acesteia neglijabilă. Cu toate acestea, grupul special constatând că aceleași tactici utilizate de autoritățile publice coreene în ceea ce privește KEB le-au readus conducerea acesteia și că autoritățile publice coreene dețineau 49 % din KFB, se poate concluziona, în mod rezonabil, că respectivele autorități publice erau în măsură să influențeze KFB – și au influențat-o efectiv – în ceea ce privește decizia sa de a participa la împrumutul sindicalizat. KDB este un organism public și grupul special a constatat că KEB a fost manipulată de autoritățile publice. Participarea respectivelor bănci la împrumutul sindicalizat nu constituie, în consecință, un criteriu de referință comercial fiabil. Autoritățile publice au exercitat, de asemenea, presiuni similare asupra altor bănci care au participat la împrumutul sindicalizat. Acestea au exercitat o presiune în special directă asupra băncilor Shinhan și KorAm în ceea ce privește prorogarea aranjamentelor privind creditele la export, care s-a efectuat paralel asupra împrumutului sindicalizat. Respectivele bănci au concluzionat că erau deja copleșite de cererile de credit ale societății Hynix și au revenit asupra deciziei lor anterioare de a crește plafonul de credit la export acordat societății Hynix. Ca reacție, un reprezentant al FSS a criticat atitudinea acestora, calificând-o „inimaginabilă" ([1]). Autoritățile publice dețineau 18,3 % din Shinhan și erau, prin urmare, acționarul său principal, putând exercita astfel o influență considerabilă asupra băncii. Este clar că Shinhan nu a acționat într-un mod comercial, dat fiind că aceasta a continuat să își crească provizioanele pentru pierderi față de Hynix, în timp ce continua să ofere asistență respectivei societăți fără a efectua, în contrapartidă, nici o analiză valabilă a riscului de credit inerent. KorAM Bank, la rândul său, a fost amenințată de autoritățile publice coreene atunci când a refuzat să achiziționeze de la societatea Hynix obligațiuni convertibile, considerând că nu este foarte sănătos, din punct de vedere financiar, să acționeze astfel. Consecutiv cu decizia băncii de a nu achiziționa obligațiuni, un reprezentant al FSS i-a reproșat lui KorAm utilizând un limbaj surprinzător în numele unui guvern care nu se amesteca, în aparență, în deciziile de acordare de credit. Reprezentantul a declarat „*dacă KorAm nu își onorează angajamentul, nu i-o vom ierta*" ([2]). Același funcționar a afirmat, de altfel, că FSS va lua măsuri severe împotriva băncii, de exemplu, neaprobând noi instrumente financiare sau supunând banca la o auditare a conturilor mai riguroasă ([3]). Din cauza respectivelor amenințări, KorAm Bank a capitulat și a revenit asupra deciziei sale ([4]), continuând să își crească provizioanele pentru pierderi în favoarea societății Hynix fără a efectua nici o analiză valabilă a riscului de credit inerent unei asemenea asistențe financiare. Printre băncile rămase care au participat la împrumutul sindicalizat, Chohung Bank, Woori Bank, NACF, Seoul Bank, Kwangju Bank, Peace Bank, Kyongnam Bank și Industrial Bank of Korea aparțin toate autorităților publice coreene și deciziile acestora în materie de acordare de credit sunt, în consecință, toate influențate de politica acestora din urmă. Housing and Commercial Bank, deținută cu 20 % de autoritățile publice coreene, a admis, într-o declarație sub jurământ adresată Secretariatului american ([5]), că Guvernul intervenea la nivelul deciziilor sale de acordare de credit. În cele din urmă, deși Pusan Bank nu a fost deținută de autoritățile publice coreene, acesteia i s-a impus în aceeași măsură, de către FSS, în 1999, ordinul de a concedia sau înlocui personalul de conducere și de a crește capitalul său eliberat de 86,2 milioane USD înainte de sfârșitul lunii martie 2000 ([6]), „de a reduce puternic personalul, numărul sucursalelor și al organizaților, debarasându-se de filialele cu o stare precară" ([3]). În anul 2000, FSS a sancționat vechii conducători și pe cei prezenți pentru proastă administrare ([7]). Având în vedere gradul de control al autorităților publice coreene asupra Pusan Bank, decizia acesteia de a participa la împrumutul sindicalizat nu poate fi considerată un criteriu de referință comercial sănătos.

(21) În cele din urmă, este clar că ar fi necorespunzător să se ia Citibank Seoul ca punct de comparație pentru a aprecia caracterul rezonabil, din punct de vedere comercial, al participării la împrumutul sindicalizat din rațiunile enunțate la considerentele 130-133 din regulamentul definitiv. În primul rând, Citibank Seoul nu a cooperat la prezenta anchetă, constrângând astfel Comisia să se bazeze pe singurele fapte disponibile privind participarea Citibank

([1]) „Banks Under Fire for Reducing Export Credit Ceilings for HEI", Korea Herald, 27 ianuarie 2001.

([2]) „KorAm Reluctantly Continues Financial Support for Hynix" Korea Times, 21 iunie 2001.

([3]) Ibid.

([4]) A se vedea „Koran Bks Complete Purchase of KRWIT Hynix Conn Bond", Dow Jones International News, 20 iunie 2001 („schimbarea operată de KorAm Bank la nivelul deciziei consiliului său de administrație survine după avertismentul, lansat de Financial Supervisory Service, privind o eventuală sancțiune pentru KorAm, pentru că a amenințat să rupă pactul de salvare încheiat, în prealabil, în favoarea societății Hynix").

([5]) Kookmin/H&CB Prospectus, 10 septembrie 2001 (observații ale Micron Italia ulterioare audierii, 14 februarie 2003, dovada 9).

([6]) „Pusan, Kyongnam Banks Receive Conditional Approval from FSS", Korea Herald, 18 ianuarie 1999.

([7]) „Officials of NFLC, Pusan Bank Punished for Mismanagement", Korea Herald, 29 aprilie 2000.

Seoul. În al doilea rând, elementele de probă depuse la dosar și analizate la considerentul 133 din regulamentul definitiv dovedesc legături neobișnuit de strânse între autoritățile publice coreene și Citibank, care seamănă îndoiala în ceea ce privește imparțialitatea Citibank față de împrumutul acordat societății Hynix. În al treilea rând, Citibank însăși a asistat financiar Hynix în ceea ce privește restructurarea acesteia și se afla, în consecință, în conflict în raport cu participarea sa la acordarea unui nou împrumut societății Hynix ([1]). Aceasta nu finanțase niciodată societatea Hynix înainte de a deveni consilierul său financiar. În al patrulea rând, Grupul special a recunoscut el însuși că Citibank nu putea fi utilizată ca referință pentru a stabili dacă decizia de acordare a împrumuturilor acordate societății Hynix a fost luată pe baza unor considerente de ordin comercial ([2]) .

(22) În cele din urmă, trebuie să se noteze că Hynix s-a aflat în incapacitatea de a se achita de plata dobânzilor împrumutului sindicalizat, imediat după acordarea acestuia. După cum reiese din considerentul 7 din regulamentul definitiv, Hynix nu a asigurat plățile aferente împrumutului sindicalizat obținut în ianuarie 2001.

(23) Având în vedere cele expuse anterior, se poate concluziona că nici unul dintre ceilalți șapte participanți la împrumutul sindicalizat nu ar putea constitui un punct de comparație adecvat pentru a aprecia caracterul rezonabil, din punct de vedere comercial, nici valoarea avantajului conferit societății Hynix de către părțile la împrumutul acordat de KEB și de KDB.

(24) Prin urmare, participarea KRB și KDB la împrumutul sindicalizat poate continua să se considere o subvenție care face obiectul unor măsuri compensatorii care conferă societății Hynix un avantaj. Cu toate acestea, după cum rezultă din considerentul 37 din regulamentul definitiv, nici o subvenție nu a făcut obiectul unor măsuri compensatorii în cadrul împrumutului sindicalizat, pentru a evita contabilizarea dublă, valoarea împrumutului sindicalizat fiind ulterior refinanțată în cadrul măsurilor din octombrie 2001. În consecință, nu pare necesară modificarea concluziilor privind respectiva măsură.

1.4. *Calculul valorii avantajului*

(25) Grupul special a constatat, la punctul 7.215 din raportul acestuia, că respectivul calcul al valorii avantajului conferit de fiecare dintre contribuțiile financiare era incompatibil cu articolul 1.1 litera (b) și articolul 14 din Acordul SMC. Autoritățile publice coreene nu au emis nici o pretenție cu privire la asemenea dispoziții din regulamentul de bază sau din orientări ([3]) privind calculul valorii avantajului. Raportul grupului special s-a interesat, în consecință, doar de modul în care CE a aplicat respectivele dispoziții și a calculat valoarea avantajului ținând seama de măsurile puse sub semnul întrebării în respectiva procedură (regulamentul definitiv).

(26) Grupul special a estimat, în special, că CE a acționat într-un mod incompatibil cu articolul 1.1 litera (b) și articolul 14 din Acordul SMC postulând că valoarea avantajului conferit de fiecare contribuție financiară, în general sub formă de împrumuturi, garanții sau participații, trebuie calculat plecând de la ipoteza că toate contribuțiile financiare au fost granturi, fără a ține seama de procedurile și condițiile acestora. Grupul special a susținut că respectivul calcul al valorii avantajului va trebui să se bazeze pe avantajul conferit beneficiarului, și nu pe costul pentru furnizor. S-a afirmat, de asemenea, că furnizarea, în cazul de față, a unei finanțări societății Hynix sub formă de împrumuturi, garanții sau participații ar fi putut să îi confere societății Hynix un avantaj mai mic decât dacă ar fi fost vorba de o finanțare sub forma unui grant. Grupul special a susținut, în special, că finanțarea ar fi fost înscrisă ca creanță în bilanțul societății Hynix sau ar fi generat o diluare a drepturilor de proprietate ale acționarilor existenți ai societății Hynix ([4]).

(27) Grupul special a estimat că, din punctul de vedere al dreptului OMC, premisa de plecare a CE în cazul de față trebuie să fie căutarea unui alt punct de comparație pe care să se bazeze calculul valorii avantajului. Grupul special s-a referit, în special, la punctul 7.213 din raportul său, la un „împrumut comercial de valoare comparabilă care poate fi obținut efectiv pe piață" [articolul 14 litera (b) din Acordul SMC] și la un „împrumut comercial de valoare comparabilă fără garanția autorităților publice" [articolul 14 litera (a) din Acordul SMC]. Grupul special a făcut referire, de asemenea, de exemplu, la obligațiunile denumite „cu risc ridicat" și la „fondurile vultur" ([5]).

([1]) Regulament provizoriu, considerentul 87.

([2]) Raportul grupului special, nota de subsol 185:
„Deși este, cu siguranță, adevărat că Citibank și filiala acesteia, SSB, nu sunt, în nici un caz, bănci publice, considerăm că CE au demonstrat suficient că relația lor strânsă cu autoritățile publice și rolul lor specific de consilier financiar al Hynix pe durata întregii restructurări fac ca Citibank să nu poată fi un punct de reper corespunzător pentru a se stabili dacă respectiva contribuție financiară a autorităților publice corespundea condițiilor normale ale pieței sau dacă, dimpotrivă, aceasta conferea un avantaj societății Hynix. Este în special adevărat dacă se ține seama de participarea foarte limitată a Citibank în societatea Hynix, deoarece în octombrie 2001 Citibank nu deținea decât 1,3 procente din împrumuturile totale ale societății Hynix (Determinare preliminară, punctul 93)."

([3]) Orientări privind calculul valorii subvențiilor în cadrul anchetelor antisubvenții (JO C 394, 17.12.1998, p. 6) (denumite în continuare „orientări").

([4]) Raportul grupului special, punctele 7.211 și 7.212.

([5]) Raportul grupului special, nota de subsol 186.

(28) Grupul special a subliniat că pot să existe circumstanțe în care nu este disponibil nici un punct de comparație și că autoritatea însărcinată cu ancheta beneficia și beneficiază încă de o marjă de manevră considerabilă pentru a adopta o abordare rezonabilă în vederea calculării avantajului conferit societății Hynix ([1]).

(29) Având în vedere concluziile grupului special, Comisia a reexaminat totalitatea faptelor semnificative și a dovezilor disponibile pentru fiecare dintre contribuțiile financiare ale măsurii în cauză, ținând seama de toate observațiile părților interesate, în special în ceea ce privește alte puncte de comparație eventuale, printre care „obligațiunile cu risc ridicat" și „fondurile vulture", și pentru fiecare dintre contribuțiile financiare în cauză a recalculat valoarea avantajului conferit societății Hynix.

(30) Comisia nu a efectuat nici o reexaminare a aspectelor de procedură sau de fond confirmate de raportul grupului special sau care nu au fost considerate de acesta din urmă incompatibile cu Acordul SMC, conținând, dar nu exclusiv: situația sau valoarea financiară a societății Hynix, condițiile care domină pe piața DRAM, condițiile care domină piețele financiare și utilizarea faptelor disponibile. Comisia s-a limitat la chestiunea specifică care face obiectul concluziilor grupului special: recurgerea la alte puncte de comparație.

(31) Efectuând respectiva reexaminare, Comisia și-a bazat calculul valorii subvenției pe criteriul „avantajul conferit beneficiarului", și nu pe acela al „costului pentru autoritățile publice", după cum prevede articolul 6 din regulamentul de bază, în conformitate cu argumentația grupului special, concluziile formulate în regulamentul definitiv și practicile stabilite de Comisie ([2]). În acest sens, Comisia observă că unul dintre punctele izbitoare ale acordului SMC (articolul 14) care decurg din Runda Uruguay a fost confirmarea prevalenței criteriului „avantajul conferit beneficiarului" asupra criteriului „costul pentru autoritățile publice". Comisia notează, de asemenea, că primul criteriu dă, în general, naștere la o valoare a subvenției mai ridicată decât cel din urmă, deoarece necesită o comparație cu finanțări comerciale mai degrabă decât cu finanțări guvernamentale. În consecință, Comisia remarcă faptul că abordarea „costul pentru autoritățile publice" nu ar trebui, în principiu, să ducă la o valoare a subvenției mai importantă decât abordarea „avantajul conferit beneficiarului".

(32) Astfel, în conformitate cu argumentația enunțată de grupul special, Comisia a examinat contribuțiile financiare „din punctul de vedere al beneficiarului". Comisia a recurs pentru aceasta la o examinare obiectivă a informațiilor care se află la dosarul cauzei. Comisia nu s-a informat cu privire la starea de spirit subiectivă pe care a putut-o avea unul sau mai mulți director(i) ai societății Hynix în perioada respectivă. Aceasta a anchetat, mai ales, valoarea obiectivă a avantajului care ar fi fost conferit unei întreprinderi care se găsea într-o situație identică cu cea a societății Hynix în perioada respectivă. Faptul de a calcula valoarea avantajului din punctul de vedere al beneficiarului nu implică trecerea de la o bază de anchetă obiectivă la o bază de anchetă subiectivă.

1.5. *Garanția societății KEIC pentru creditele la export (suplimentarea mecanismului D/A), în valoare de 600 de milioane USD*

(33) Grupul special a conchis faptele legate de garanția societății KEIC după cum urmează:

„7.85. Cea de-a doua acțiune despre care s-a constatat că este o subvenție era acordarea unei garanții a Korea Export Insurance Corporation (KEIC), agenția oficială de credite la export a Coreei. KEIC asigură și garantează exporturile pentru a gestiona riscul asociat operațiunilor în străinătate. În ianuarie 2001, 14 bănci creditoare ale societății Hynix au crescut plafonul de credit la export D/A (documente contra acceptare) acceptat societății Hynix, care a crescut de la 800 milioane la 1,4 miliarde de dolari SUA, adică o creștere de 600 milioane de dolari SUA. KEIC a furnizat asigurarea creditului la export pe termen scurt a creditului suplimentar D/A în ceea ce privește tranzacția între Hynix și filialele străine ale acesteia. În alți termeni, Hynix primește plata prevăzută pentru tranzacția la export de la băncile în cauză care dețin documentele D/A. În continuare, importatorul afiliat al țării de destinație efectuează plata mărfurilor vizate direct la bănci în schimbul documentelor D/A. Hynix plătește o primă societății KEIC pentru garanție și o dobândă băncilor în cauză pentru sumele D/A retrase până la efectuarea plății finale de către importator. Asigurarea societății KEIC acoperă sumele datorate băncilor care nu pot fi recuperate din cauza falimentului exportatorului sau al importatorului." ([3]).

([1]) Raportul grupului special, punctul 7.213.

([2]) Grupul special face referire la costul pentru „furnizorul contribuției financiare", și anume Guvernul coreean și băncile private aflate sub autoritatea sa.

([3]) Raportul grupului special, punctul 7.85.

(34) Grupul special a considerat că, pe baza dosarului care le-a fost adus la cunoștință, CE au tras o concluzie rezonabilă și motivată conform căreia garanția societății KEIC a conferit societății Hynix un avantaj [1]. S-a reamintit, de asemenea, că societatea KEIC însăși a ezitat să furnizeze garanția și a avut nevoie de asigurarea autorităților publice [2]. Cu toate acestea, în ceea ce privește valoarea avantajului, CE ar trebui, din punctul de vedere al dreptului OMC, să reexamineze problema altor puncte de comparație disponibile pentru a calcula avantajul conferit societății Hynix [3].

(35) După cum a observat grupul special, atunci când este acordată o garanție de autoritățile publice, problema existenței unui avantaj se poate examina sub mai multe unghiuri [2].

(36) O metodă rezonabilă pentru determinarea valorii avantajului care rezultă dintr-o astfel de măsură ar putea consta în compararea garanției furnizate de autoritățile publice cu garanția comparabilă obținută pe piață [2].

(37) O a doua metodă rezonabilă este menționată la articolul 6 litera (b) din regulamentul de bază [care corespunde, în ansamblu, articolului 14 litera (b) din Acordul SMC], care face referire la împrumuturile acordate de autoritățile publice, și la articolul 6 litera (c) din regulamentul de bază [care corespunde, în ansamblu, articolului 14 litera (c) din Acordul SMC] care face referire la garanțiile de împrumut acordate de autoritățile publice [2]. În prezenta cauză, „împrumutul garantat de autoritățile publice" corespunde valorii permanente a datoriei care nu a ajuns la scadență de care dispune în orice moment grupul Hynix, prin intermediul importatorilor săi afiliați în diferite țări de export, față de bănci, în ceea ce privește operațiunile de export a căror plată nu s-a efectuat încă, dar pentru care s-au înaintat fonduri societății Hynix de către bănci. Contribuția financiară despre care este vorba privea suplimentarea mecanismului D/A cu 600 milioane USD. Cu toate acestea, mecanismul propriu-zis a fost plafonat la 1,4 miliarde USD.

(38) Comisia a reexaminat dosarul voluminos privind respectiva problemă și a făcut referire la existența unor eventuale puncte de comparație utile pentru a calcula valoarea avantajului. Aceasta a examinat, mai întâi, dacă Hynix a obținut noi împrumuturi în momentul acordării suplimentării de 600 milioane USD. Cu toate acestea, rezultă din dosar că nu s-a acordat nici un nou împrumut comparabil pe plan comercial. Comisia a căutat apoi elemente de probă verificate în ceea ce privește costul și modalitățile unei garanții comerciale comparabile sau a unui „împrumut comercial comparabil fără garanția autorităților publice" încheiat în perioada respectivă de Hynix sau de o altă întreprindere într-o situație comparabilă. Un împrumut comercial comparabil ar trebui, în mod ideal, să se refere la o valoare mai mult sau mai puțin echivalentă, să privească un sector de activitate economică identic sau similar, să implice un tip de activitate comparabil, de exemplu, asigurarea creditelor de export, și să se fi încheiat aproximativ în aceiași perioadă. Acesta nu ar putea implica nici o garanție a autorităților publice, expresă sau tacită, și ar trebui să se adreseze unei întreprinderi într-o situație financiară comparabilă cu cea a societății Hynix.

(39) Respectiva reexaminare a permis Comisiei să constate că dosarul nu conține nici o informație fiabilă în materie. Comisia nu a găsit nici un punct de comparație de genul respectiv în ceea ce privește însăși societatea Hynix. Împrumuturile de care a beneficiat Hynix erau, în general, inițiate de autoritățile publice sau de băncile însărcinate sau obligate de acestea din urmă să i le acorde; în ceea ce privește nivelul împrumutului sindicalizat, acesta nu poate fi utilizat ca punct de referință din motivele precizate la considerentele 17-20 sus-menționate. Împrumuturile contractate de la Citibank Seoul nu mai pot fi utilizate drept criterii de referință din motivele indicate la considerentul 21 sus-menționat. Participarea Citibank nu a fost suficient de importantă, aceasta a fost, în plus, influențată de participarea altor organisme de împrumut și a autorităților publice și a fost denaturată, pe de o parte, de propriul său interes și de cel al lui SSB, în calitatea sa de consilier financiar al Hynix, și, pe de altă parte, de relațiile acesteia, pe termen lung, cu autoritățile publice. În orice caz, Citibank nu a cooperat la anchetă.

(40) Ținând seama de situația financiară a societății Hynix, nu există nici un punct de referință util specific respectivei societăți, nici vreo dată în dosarul privind împrumuturile acordate unor întreprinderi într-o situație financiară similară. În plus, informațiile disponibile arată că Hynix nu a obținut și nu ar fi putut obține fondurile în cauză de pe piață [4]. Programul de garanție al societății KEIC pentru creditele la export și programul de obligațiuni al KDB au fost puse în aplicare pe durata întregului an 2001. În perioada în cauză, Hynix era în situație de insolvabilitate totală. Situația financiară a acesteia deja mediocră s-a agravat în 2000, când aceasta a înregistrat o pierdere netă de peste

[1] Raportul grupului special, punctele 7.189-7.192.
[2] Raportul grupului special, punctul 7.189.
[3] Raportul grupului special, punctul 7.213.
[4] Regulament definitiv, considerentele 87 și 101-112.

2 000 miliarde KRW. La sfârșitul anului 2000, datoria totală a societății Hynix se ridica la 8 000 miliarde KRW, iar coeficientul lichidității generale, care măsoară în ce proporție activele realizabile de o întreprindere acoperă toate datoriile sale pe termen scurt, era de 0,33 ([1]). Marja netă a profitului societății Hynix a scăzut de la 2,08 % în 1999 la – 24,03 % în 2000 (în momentul în care industria DRAM în ansamblu se comporta bine) și la – 93,83 % în 2001 ([2]). În 2000 și în 2001, societatea Hynix era, în orice caz, incapabilă să mobilizeze fluxurile de lichidități pentru a acoperi datoria sa existentă și, *a fortiori*, o nouă datorie.

(41) Analiștii pieței recunoșteau că Hynix nu era solvabilă în cursul respectivei perioade. Ratingul *Standard and Poor's* atribuit societății Hynix era B – în martie 2001, CCC + în august 2001 și *selective default* în octombrie 2001. În ianuarie 2001, UBS Warburg argumenta că „acordul de refinanțare a datoriei {societății Hynix} încheiat cu KDB… nu face decât să întârzie răul și nu rezolvă problema esențială {a societății Hynix}, și anume că aceasta nu este rentabilă și nu rambursează destul de rapid datoria prin propriul său flux de lichidități sau de cesiuni de active" ([3]). UBS Warburg indica ulterior că lipsa de diversitate a produselor societății Hynix era problematică și că punând exagerat accentul pe DRAM de bază, Hynix ar contribui la „deteriorarea parametrilor săi fundamentali" în timpul primului semestru din 2001 ([4]). De asemenea, în februarie 2001, Deutsche Bank expunea problema fluxului de lichidități într-o manieră destul de abruptă: „noi credem că problema actuală cea mai gravă {pentru Hynix} privește fluxurile de lichidități. După părerea noastră, este puțin probabil ca autoritățile publice coreene să fie, cu toate acestea, dispuse să abandoneze societatea… Credem că criza financiară {a societății Hynix} va continua să cântărească greu asupra capacității acesteia de a se redresa, în măsura în care sectorul DRAM este, poate, sectorul semiconductoarelor cu cea mai puternică infuzie de capital, confruntându-se în mod constant cu necesitatea de a ameliora procedeele tehnologice ale acestora" ([5]).

(42) În februarie 2001, într-un articol din *Korea Herald* ([6]), un alt specialist al pieței indica ce urmează:

„Ținând seama de faptul că riscul legat de acordarea de credite este tot mai pronunțat și că alungă investitorii, nu cred că vor fi investite capitaluri în obligațiuni emise de societățile cu un rating al creditului sub BBB +." Respectivul articol coincide cu perioada inițială a programului de garanție al societății KEIC și a programului de obligațiuni al KDB. Autorul articolului precizează apoi diferența dintre obligațiunile din categoria investiție și obligațiunile „cu risc ridicat" concluzionând după cum urmează: „Aceasta arată că investitorii continuă să evite obligațiunile societăților cu rating scăzut, mărind la maximum marja dintre obligațiunile cu rating ridicat și obligațiunile denumite «cu risc ridicat»". Un articol de presă apărut în iunie 2001 menționa următoarele: „Investitorii au început să privească spre partea de jos a curbei de credit asiatic, dar aceștia nu au întotdeauna curajul să arunce o privire asupra societăților ale căror ratinguri se situează sub nivelul inferior al categoriei de investiție, adică nivelul BBB – (BBB minus). Numai societățile cu importante fluxuri de lichidități, capabile să asigure rambursarea datoriilor și oferind perspective de creștere au șanse să le atragă atenția." ([7]). Într-un alt articol se puteau citi următoarele: „În cursul celui de-al doilea semestru al anului trecut, în special, era practic imposibil pentru o societate să emită obligațiuni cu risc ridicat pe baza propriului rating al creditului, piața obligațiunilor cu risc ridicat fiind constituită de obligațiile primare garantate (*primary collateralised bond obligations*), împrumuturile garantate (*collateral loan obligations*) și un plan de refinanțare a obligațiunilor introdus de guvern." ([8]).

(43) În consecință, Comisia confirmă concluzia sa inițială conform căreia Hynix era departe de categoria de investiție cerută de investitori pe piața obligațiunilor cu risc ridicat și, în plus, în perioada anchetei, tipul de piață de capital la care grupul special face aluzie era inaccesibil societăților ale căror perspective erau la fel de scăzute ca cele ale societății Hynix. În consecință, informațiile de tipul celor din dosar nu constituie un punct de referință fiabil în ceea ce privește respectivele piețe.

(44) De atunci, Comisia se află într-o poziție care îi permite să concluzioneze în mod rezonabil și obiectiv că nu există nici un alt criteriu de referință comercial în respectivul caz. În consecință, în respectivele circumstanțe, Comisia concluzionează că valoarea avantajului conferit societății Hynix nu poate depăși valoarea totală a împrumutului, mărită cu dobânda compusă și cu costurile de recuperare sau de tentativă de recuperare în caz de neplată. În măsura în care nu mai există informații fiabile în dosarul privind respectivele costuri suplimentare, Comisia s-a limitat la valoarea totală a împrumutului. Comisia estimează că respectiva concluzie s-a coroborat în întregime cu determinările acesteia (nemodificate) privind situația financiară și valoarea societății Hynix, precum și situația de pe piața DRAM și de pe piețele financiare și că aceasta este în conformitate cu regulamentul de bază și orientările.

([1]) „Coeficientul țintă" pentru întreprinderile sănătoase este 2,0, chiar mai mult. Un coeficient mai mic de 1,0 „arată că este vorba de o întreprindere în situație financiară extremă". Raportul de expertiză al lui Anthony Saunders, p. 12. Comisia observă că deși coeficientul lichidității generale al societății Hynix s-a ameliorat ușor în 2001, când a trecut la 0,65, respectiva ameliorare rezulta doar din restructurarea întreprinderii în octombrie 2001 și i-a permis societății Hynix să reducă partea sa de datorie pe termen lung și, în consecință, pasivul său pe termen scurt. Ibid.

([2]) Raport Saunders, p. 18.

([3]) „Korea Daily Comment: Hyundai Electronics" UBS Warburg, 4 ianuarie 2001, p. 2 (Micron Italia, 14 februarie 2003, observații ulterioare audierii, dovada 64).

([4]) „Hyundai Electronics", UBS Warburg, 8 ianuarie 2001, p. 7 (Micron Italia, 14 februarie 2003, observații ulterioare audierii, dovada 19).

([5]) „Hyundai Electronics Inc. Digging a Deeper Hole", Deutsche Bank, 23 februarie 2001, p. 8 (Micron Italia, 14 februarie 2003, observații ulterioare audierii, dovada 66).

([6]) Korea Herald din 15 februarie 2001.

([7]) Reuters News din 21 iunie 2001.

([8]) Korea Herald din 13 iunie 2001.

(45) Cu toate acestea, cu privire la motivele invocate de grupul special al OMC, Comisia a examinat, de asemenea, în mod excepțional și numai din respectivul motiv, dacă, în absența oricărui punct de comparație corespunzător, există o eventuală soluție care poate fi utilizată ca valoare de referință de înlocuire, ajustată după caz, pentru a ține seama de circumstanțele speciale ale prezentei cauze. O asemenea valoare de înlocuire ar putea, de exemplu, să se fundamenteze pe o rată a dobânzii comerciale, mărită cu o primă de risc, care să reflecte nivelurile riscului de neplată ale societăților care prezintă un risc comparabil. Respectivul calcul ar ține seama de durata împrumutului, de o rată a dobânzii de referință pe care o societate solvabilă ar trebui să o achite, de probabilitatea de neplată a unei societăți insolvabile în timpul unei perioade determinate și probabilitatea de neplată a unei societăți solvabile pe durata aceleiași perioade determinate. Respectiva abordare se bazează pe principiul admis de comun acord, în conformitate cu care, atunci când un împrumutător acordă un împrumut unei societăți considerate insolvabile, probabilitatea ca împrumutătorul să nu poată face față rambursării împrumutului este mai mare. În consecință, împrumutătorul îi aplică o rată a dobânzii mai ridicată, proporțională cu probabilitatea cea mai mare de neplată. Metoda constă, în fond, în alegerea unei rate a dobânzii propuse pe piața împrumutătorilor solvabili și adăugarea la aceasta a unei „prime de risc" pentru a ține seama de riscul sporit legat de acordarea unui împrumut unei societăți care nu este solvabilă.

(46) În scopul punerii în aplicare a concluziilor raportului grupului special în prezenta cauză, Comisia a utilizat următoarea formulă pentru a calcula o rată a dobânzii de referință corespunzătoare aplicabilă unui împrumutător insolvabil:

$$ib = [(1 - qn)(1 + if)n/(1 - pn)]1/n - 1$$

unde:

n = durata împrumutului

ib = rata dobânzii de referință aplicabilă unui împrumutător insolvabil (*uncreditworthy*)

if = rata dobânzii pe termen lung care ar fi aplicabilă unei societăți solvabile (*creditworthy*)

pn = probabilitatea de neplată a unei societăți insolvabile în n ani

qn = probabilitatea de neplată a unei societăți solvabile în n ani.

(47) În scopul aplicării respectivei formule, Comisia a utilizat ca rată *creditworthy* (sau „comercială") pentru împrumuturile în USD, rata dobânzii debitor mediu USD în vigoare în 2001, care, conform statisticilor financiare internaționale ale FMI se ridica la 6,922 %. Deși creditul primit de Hynix cu titlu de garanție era un credit pe termen scurt, măsura în cauză, și anume garanția propriu-zisă, constituia, de fapt, o formă de credit permanent. Comisia a recurs la datele *Moody's Investor Service* pentru a stabili nivelurile de neplată aplicabile societăților solvabile și insolvabile. Pentru rata *uncreditworthy*, Comisia a utilizat nivelul de neplată al societăților cu un rating de la Caa la C pe durata măsurii în cauză (și anume un an pentru garanția KEIC). De asemenea, Comisia a utilizat nivelul de neplată aplicabil unei societăți solvabile pe durata măsurii în cauză, calculată pe baza datelor cumulate pentru societățile din categoria investiție. În conformitate cu *Moody's*, în 2001, nivelul riscului de neplată al unei societăți insolvabile pe o perioadă de un an se ridica la 34,34 %. În 2001, nivelul riscului de neplată al unei societăți solvabile pe o perioadă de un an se ridica la 0,13 %. Rezultă de aici o rată totală a dobânzii de 62,70 %. În schimb, rata dobânzii datorate de Hynix pentru împrumuturile în USD în cauză s-a ridicat la 8,33 %, și anume un diferențial total de dobândă de 54,37 %.

(48) Comisia reamintește că, în condiții normale, după ce s-a stabilit că avantajul corespunde unei valori totale a contribuției financiare (în prezenta cauză, un împrumut sau o garanție de împrumut), aceasta o consideră pe aceasta din urmă ca subvenție nerecurentă și o repartizează pe o perioadă care corespunde unei durate de amortizare normală a activelor fixe în industria în cauză. Comisia efectuează repartizarea prin metoda amortizării lineare și nu mărește valoarea totală a avantajului prin metoda „valoarea timp a banilor"; aceasta repartizează, pur și simplu, dobânda în părți egale în fiecare an. În prezenta cauză, perioada de repartizare a fost de cinci ani și, cum nu s-a adăugat nici un cost suplimentar la valoarea totală a împrumutului (a se vedea considerentul 44 sus-menționat), s-a atribuit 20 % din contribuția financiară în fiecare an.

(49) În cazul în care Comisia ar fi efectuat o comparație a ratei dobânzii, astfel cum s-a descris la considerentele 45-47 menționate anterior, avantajul (și anume diferența dintre rata dobânzii de referință și rata reală a dobânzii) ar fi fost considerat ca o subvenție recurentă. Valoarea subvenției repartizată pe fiecare an ar fi corespuns diferențialului de dobândă înmulțită cu valoarea nominală a împrumutului. În consecință, în funcție de mărimea diferențialului de dobândă, de modalitățile și de condițiile împrumutului și de durata perioadei de amortizare, avantajul obținut în fiecare an efectuând o comparație a ratei dobânzii poate fi mai mult sau mai puțin important decât acela care rezultă din aplicarea abordării inițiale a Comisiei.

(50) În prezenta cauză, abordarea inițială a Comisiei ar conduce la un avantaj anual repartizat de 20 % din contribuția financiară. În funcție de modalitățile precise ale împrumutului, adică după cum rambursează beneficiarul dobânda și capitalul sau numai dobânda în fiecare an, respectiva cifră ar fi atinsă cu un diferențial de dobândă de 20 % minimum și de aproximativ 35 % maximum în fiecare an. În prezenta cauză diferențialul de dobândă real se ridică la 54,37 %. Aceasta înseamnă că o aplicare strictă a respectivei metode ar conduce la o rată mult mai ridicată de subvenție care face obiectul unor măsuri compensatorii repartizată pe cifra de afaceri, și anume 12,8 % în loc de 5,1 % inițial calculate de Comisie.

(51) În consecință, Comisia consideră că abordarea inițială a acesteia a fost și rămâne rezonabilă în prezenta cauză. De fapt, numai în cazuri extreme Comisia stabilește valoarea avantajului ca fiind echivalentul valorii totale a unui împrumut (adică în absența unei perspective realiste de rambursare) și, în aceste circumstanțe, rata dobânzii de referință este, în mod normal, extrem de ridicată. În consecință, diferențialul de dobândă va conduce adesea la o valoare mai ridicată a avantajului decât o simplă repartizare a valorii nominale a împrumutului pe o perioadă de timp. În respectivele condiții, Comisia a ales opțiunea cea mai prudentă, având grijă să nu se exagereze valoarea subvenției, și va utiliza valoarea nominală a împrumutului ca și bază pentru a plafona valoarea maximă a avantajului.

(52) Calculată pe respectiva bază, valoarea avantajului conferit de garanția KEIC, exprimată pe o bază *ad valorem* a cifrei de afaceri la export, s-a ridicat la 5,1 %.

1.6. *Programul de obligațiuni al KDB*

(53) Grupul special a rezumat faptele ce făceau referire la programul de obligațiuni al KDB după cum urmează:

„7.88. Cel de-al treilea program despre care s-a constatat că reprezintă o subvenție acordată de Coreea era programul de obligațiuni al KDB pentru care societatea Hynix a fost admisă la 4 ianuarie 2001. Era vorba de un program care a durat, în mod esențial, un an (2001) și care a fost creat de autoritățile publice pentru a face față instabilității financiare care domnea în Coreea pentru că o mare cantitate de obligațiuni emise de câteva societăți (inclusiv Hynix) trebuia să ajungă la scadență simultan. În cadrul respectivului program, datoria care ajungea la scadență a fost refinanțată și a făcut obiectul unei noi prezentări adresate investitorilor. O societate participantă a rambursat, prin mijloacele sale proprii, 20 de procente din obligațiunile acesteia care ajungeau la scadență și KDB și-a asumat cele 80 procente rămase. Aceasta constituia prima fază a programului. Din cele 80 de procente asumate inițial de KDB, 20 procente din obligațiuni au fost apoi vândute băncilor creditoare ale societății proporțional cu angajamentul acestora față de societate; 70 de procente fac obiectul unei noi prezentări pentru a fi vândute investitorilor ca obligațiuni garantate (CBO) și/sau împrumuturi garantate (CLO), garantate de Korea Credit Guarantee Fund (KCGF) (*); și KDB a păstrat cele 10 procente rămase. Societatea participantă a trebuit să răscumpere cel puțin 3 procente din CBO și 5 procente din CLO (**).

7.89. Se constată că, pentru a fi plasate în cadrul programului, societățile trebuia să fie desemnate de principala bancă creditoare și aveau nevoie de aprobarea Consiliului Instituțiilor Financiare Creditoare (CIFC), pe baza unei evaluări a viitorului financiar al acestora. CIFC era compus din reprezentanții KCGF, ai KDB și ai altor 17 bănci creditoare (***). CIFC este cel care decide în ultimă instanță participarea la program. În cazul în care băncile care dețineau 75 de procente din creanțele societății aprobau participarea societății la program, CIFC considera că decizia este unanimă. Pentru a fi plasate în cadrul programului, societățile trebuia să poată rambursa 20 de procente din obligațiunile lor care ajungeau la scadență, să-și regularizeze operațiunile comerciale prin intermediul unui plan de salvare, să aibă un rating al creditului mai mic de A, dar mai mare de BB și să accepte orice modificare a majorității capitalului deținut cerută de băncile creditoare sau înlocuirea conducerii în caz de insolvabilitate. Hynix a fost admisă să beneficieze de program la 4 ianuarie 2001 cu un rating al creditului de BBB –. S-au admis șase societăți în total, din care patru, inclusiv Hynix, făceau parte din grupul Hyundai (****). CE a constatat că achiziționarea obligațiunilor de către KDB în cadrul programului respectiv constituia o contribuție financiară a autorităților publice care conferea un avantaj societății Hynix.

(*) CBO și CLO sunt titluri asigurate de elemente de active care sunt vândute unor fonduri de investiții.

(**) Determinare preliminară, punctele 47 și 48.

(***) Id., punctul 49.

(****) Id., punctele 49 și 52. CE arată că bugetul programului era de 6,2 bilioane de woni sud-coreeni, din care 2,9 bilioane erau destinate societății Hynix; sumele cheltuite au fost, la final, de 2,9 bilioane de woni sud-coreeni, din care 1,2 bilioane (41 procente) pentru Hynix și 38 procente au fost afectate altor trei societăți ale grupului Hyundai." ([1]).

(54) Grupul special a considerat că, pe baza dosarului adus la cunoștința acestora, CE au tras o concluzie rezonabilă, conform căreia programul de obligațiuni al KDB a conferit

([1]) Raportul grupului special, punctele 7.88 și 7.89.

un avantaj societății Hynix. S-a reamintit astfel că programul de obligațiuni al KDB a fost el însuși creat și efectiv garantat de autoritățile publice ([1]). Cu toate acestea, în ceea ce privește valoarea avantajului, grupul special arată că, din punctul de vedere al dreptului OMC, Comisia ar trebui să reexamineze problema altor puncte de reper disponibile pentru a calcula avantajul conferit societății Hynix.

(55) După cum a subliniat grupul special, problema existenței unui avantaj poate fi examinată din mai multe unghiuri, cel puțin atunci când se acordă o garanție de către autoritățile publice ([2]), iar autoritatea însărcinată cu ancheta beneficiază de o marjă de manevră considerabilă pentru a aplica metodologia prescrisă la articolul 14 din Acordul SMC ([3]). Programul de obligațiuni al KDB, de exemplu, prezintă anumite caracteristici ale unei garanții în măsura în care s-a creat, susținut și garantat efectiv de autoritățile publice sau de un organism public. O metodă rezonabilă pentru stabilirea valorii avantajului care rezultă dintr-o astfel de măsură ar putea, în consecință, să constea în compararea garanției furnizate de autoritățile publice cu o garanție comparabilă obținută pe piață. Programul de obligațiuni al KDB ar putea, de asemenea, să fie examinat în sensul articolului 6 litera (b) din regulamentul de bază [care corespunde, în ansamblu, articolului 14 litera (b) din Acordul SMC], care face trimitere la împrumuturile acordate de autoritățile publice, și la articolul 6 litera (c) din regulamentul de bază [care corespunde, în ansamblu, articolului 14 litera (c) din Acordul SMC], care face trimitere la împrumuturile acordate de autoritățile publice.

(56) Comisia a reexaminat dosarul pentru a stabili dacă există eventuale puncte de comparație utile pentru calcularea valorii profitului. Aceasta a căutat elemente de probă verificate privind o garanție a autorităților publice comparabilă, o „garanție comercială comparabilă" sau un „împrumut comercial comparabil fără garanția autorităților publice" încheiat în perioada respectivă de Hynix sau de o altă întreprindere într-o situație comparabilă. Un împrumut comercial comparabil ar trebui, în mod ideal, să se refere la o valoare mai mult sau mai puțin echivalentă, să privească un sector de activitate economică identic sau similar, să implice un tip de activitate comparabilă și să se fi încheiat aproximativ în aceeași perioadă. Aceasta nu ar putea implica nici o garanție a autorităților publice, expresă sau tacită, și ar trebui să se adreseze unei întreprinderi într-o situație financiară comparabilă cu cea a societății Hynix.

(57) Respectiva reexaminare a permis Comisiei să constate că nu există nici o referință comercială care corespunde respectivelor criterii în prezenta afacere. Hynix însăși nu a vândut nici o obligațiune pe piața comercială în perioada în care aceasta a participat la programul de obligațiuni al KDB. De fapt, unul dintre criteriile-prag pentru a participa la programul de obligațiuni al KDB era ca societatea în cauză *să nu poată* obține împrumuturi nici să vândă obligațiuni pe piața comercială normală. În plus, astfel cum s-a indicat la considerentul 53 din regulamentul definitiv, Hynix nu a furnizat nici un element de probă în dosar, care să demonstreze că aceasta a încercat să acceadă la piețele străine ale datoriei în cursul respectivei perioade. În plus, dat fiind că agenția internațională de rating *Standard and Poor's* a retrogradat ratingul societății Hynix la B – (categoria speculativă), este puțin probabil ca aceasta să fi putut accede la piețele externe de obligațiuni sau de împrumuturi, chiar dacă a încercat să facă acest lucru. Autoritățile publice coreene însele au observat în ianuarie 2001 că Hynix se află în „situație de insolvabilitate tehnică" ([4]).

(58) În plus, celelalte împrumuturi acordate societății Hynix în timpul perioadei în cursul căreia KDB a refinanțat obligațiunile societății Hynix care ajungeau la scadență nu pot constitui o bază pentru a stabili dacă aceasta a beneficiat de un avantaj. Din motivele indicate la considerentele 17-22 menționate anterior, împrumuturile acordate cu titlu de împrumut sindicalizat nu pot constitui o bază bună de comparație. Acestea au fost denaturate în asemenea măsură de intervenția autorităților publice în acordarea lor încât nu pot fi utilizate drept criteriu de referință comercial rezonabil care să permită stabilirea existenței unui avantaj și valoarea acestuia. În acest sens, Comisia reamintește că însuși împrumutul sindicalizat a fost posibil datorită derogării de la plafoanele de credit acordate de autoritățile publice la trei participanți-cheie la respectivul împrumut. Fără participarea respectivelor trei bănci la împrumutul sindicalizat, nu este sigur că s-ar fi putut concretiza vreodată, în măsura în care ar fi existat un deficit serios de subscriere ([5]).

([1]) Raportul grupului special, punctele 7.194-7.199.
([2]) Raportul grupului special, punctul 7.189.
([3]) Raportul grupului special, punctul 7.213.

([4]) A se vedea „Direct Intervention by the Government in Supporting Hynix", Korea Economic Daily, 28 august 2001 (prezentând descoperirea Adunării Naționale Coreene a unui schimb de corespondență între miniștrii coreeni ai economiei și KEIC, însărcinând pe aceasta din urmă să furnizeze un ajutor societății Hynix) (anexa 1 la observațiile Micron Italia din 14 mai 2003 privind regulamentul provizoriu).

([5]) După cum se precizează la considerentul 53 din regulamentul definitiv, Hynix ceruse inițial un împrumut sindicalizat de 1 000 miliarde KRW, dar nu obținuse decât 800 miliarde KRW. Dacă cele trei bănci, care au reprezentat 300 miliarde KRW din totalul de 800 miliarde KRW, nu ar fi contribuit la împrumut fără autorizația specifică a puterilor publice, probabilitatea ca băncile rămase să își fi menținut participarea la împrumut este foarte nesigură.

(59) Obligațiunile convertibile cumpărate de organismele private în cadrul programului de restructurare din mai 2001 nu puteau fi utilizate ca puncte de comparație, deoarece, chiar dacă elementele de probă de la dosar nu sunt suficiente pentru a constata o acțiune de însărcinare sau ordin, acestea arată un nivel al intervenției autorităților publice, astfel încât participarea creditorilor privați nu poate fi utilizată ca referință corespunzătoare pentru a măsura caracterul rezonabil, din punct de vedere comercial, al achizițiilor de obligațiuni convertibile: băncile creditoare însele au recunoscut, în hotărârea Consiliului Instituțiilor Financiare Creditoare din 7 mai 2001, că Hynix era în incapacitatea de a asigura rambursarea datoriilor sale în mai 2001 ([1]) și că este clar că autoritățile publice fuseseră puternic implicate în emisiunea de obligațiuni convertibile din mai 2001 având grijă ca aceasta să fie finalizată, mergând până la delegarea unui înalt funcționar al FSS la o ședință a consiliului creditorilor din martie 2001 ([2]). În cele din urmă, un împrumut comercial comparabil care poate fi utilizat ca referință trebuie să fi fost încheiat într-o perioadă cvasiidentică; or, emisiunea de obligațiuni convertibile a intervenit după cinci luni de la programul de obligațiuni al KDB, în timp ce atât situația financiară a societății Hynix, cât și cea a pieței de DRAM erau net diferite.

(60) Astfel cum s-a indicat anterior ([3]), nici un alt criteriu de referință comercial comparabil nu era efectiv disponibil pe piață. Dimpotrivă, reiese din informațiile disponibile că Hynix nu ar fi putut obține fondurile în cauză pe piață.

(61) Comisia se află, prin urmare, într-o poziție care îi permite să concluzioneze în mod rezonabil și obiectiv că nu există efectiv nici un alt criteriu de referință comercial în respectivul caz. În consecință, în aceste circumstanțe, Comisia concluzionează că valoarea avantajului conferit societății Hynix nu poate depăși valoarea totală a fondurilor obținute de aceasta din urmă datorită programului de obligațiuni al KDB, mărită cu dobânda compusă și cu costurile de recuperare sau cu tentativa de recuperare în caz de neplată. În măsura în care nu mai există informații fiabile în dosarul privind respectivele costuri suplimentare, Comisia s-a limitat la valoarea totală a fondurilor. Comisia estimează că respectiva concluzie s-a coroborat în întregime cu determinările acesteia (nemodificate) privind situația financiară și valoarea societății Hynix, precum și situația pieței de DRAM și a piețelor financiare și că aceasta este conformă cu regulamentul de bază și cu orientările.

(62) Cu toate acestea, cu privire la motivele invocate de grupul special al OMC, Comisia a examinat, de asemenea, dacă, chiar în absența oricărui criteriu de referință comercial corespunzător, există o eventuală soluție de înlocuire care să poată fi utilizată ca referință aproximativă, ajustată, după caz, pentru a ține seama de circumstanțele speciale ale prezentului caz. O astfel de aproximare ar putea, de exemplu, să se calculeze după modalitățile indicate anterior la considerentele 45 și 46 în ceea ce privește garanția KEIC.

(63) În scopul respectivului calcul, astfel cum a fost sugerat de autoritățile publice, Comisia a utilizat ca rată *creditworthy* pentru împrumuturile în KRW rata pentru împrumuturile pe termen scurt în KRW care, conform statisticilor financiare internaționale ale FMI, se ridica la 7,7 %. Nivelul de neplată aplicabil societăților solvabile și insolvabile pe durata măsurii în cauză se ridicau, în conformitate cu *Moody's Investor Services,* la 0,13 % și, respectiv, la 34,37 %. Rezultă de aici o rată totală a dobânzii de 63,89 %. În schimb, rata medie a dobânzii datorate de Hynix pentru obligațiunile KDB în cauză s-a ridicat la 12,7 %, adică un diferențial total de dobândă de 51,19 %.

(64) Considerând contribuția financiară ca o subvenție recurentă mai degrabă decât o subvenție nerecurentă de repartizat în timp și aplicând respectivul model la calculul avantajului care rezultă din respectiva contribuție financiară, se obține un avantaj în valoare de 626,9 miliarde KRW, ceea ce dă o rată de subvenție care face obiectul unor măsuri compensatorii repartizată pe cifra de afaceri de 11,8 % în loc de 4,9 % calculate inițial de Comisie. În consecință, Comisia consideră că abordarea sa inițială era și rămâne rezonabilă în prezenta cauză în măsura în care diferențialul de dobândă ar conduce la o valoare mult mai ridicată a avantajului decât o simplă repartizare a valorii nominale a împrumutului pe o perioadă de timp. În respectivele condiții, Comisia a ales opțiunea cea mai prudentă, având grijă să nu se exagereze valoarea subvenției, și va utiliza valoarea nominală a împrumutului ca bază pentru a plafona valoarea maximă a avantajului.

(65) Luând valoarea fondurilor obținute de Hynix datorită programului de obligațiuni a KDB ca valoare-plafon, Comisia concluzionează că valoarea avantajului conferit prin contribuția financiară, exprimată pe o bază *ad valorem* a cifrei de afaceri, se ridică la 4,9 %.

1.7. *Programul de salvare din octombrie 2001, care constă într-un schimb de creanțe contra participații, într-o a doua refinanțare și în acordarea unui nou împrumut de 658 miliarde KRW*

(66) Grupul special a rezumat faptele cu privire la programul de restructurare din octombrie 2001 după cum urmează:

„7.111. Cel de-al cincilea și ultimul program despre care s-a considerat că ar constitui o subvenție a fost programul

([1]) Raportul grupului special, punctul 7.104.
([2]) Raportul grupului special, punctul 7.97.
([3]) Considerentele 17-22, 56 și 57.

de restructurare din octombrie 2001. La 4 octombrie 2001, s-a instituit un al doilea CIFC privind Hynix în conformitate cu dispozițiile legii privind promovarea restructurării întreprinderilor (CRPA). CRPA a fost promulgată în august 2001 și a avut ca obiectiv facilitarea restructurării întreprinderilor, care a fost fundamentată anterior pe acordurile dintre băncile creditoare și societățile în cauză. CIFC era alcătuită din 110 instituții financiare cuprinzând 17 bănci și 15 societăți de investiții. Deciziile CIFC se luau cu o majoritate stabilită la 75 procente. Voturile s-au repartizat proporțional cu angajamentele fiecărei instituții în raport cu totalitatea împrumuturilor acordate societății Hynix. Orice instituție financiară care își exercită drepturile de parte disidentă prin exprimarea dezacordului său cu o hotărâre a CIFC va fi exclusă din CIFC cu titlu definitiv. La cea de-a doua ședință care a avut loc la 31 octombrie 2001, CIFC adoptă «un al doilea set de măsuri de restructurare» pentru Hynix. S-au propus următoarele măsuri:

(a) acordarea unui nou împrumut de 1 bilion de woni sud-coreeni însoțit de o rată a dobânzii de 7 procente societății Hynix;

(b) schimbul de creanțe contra participații prin emisia de obligațiuni convertibile în acțiuni;

(c) prorogarea scadențelor împrumuturilor existente până la 31 decembrie 2004, conversiunea obligațiunilor de societate scadente în obligațiuni ale societății scadente la trei ani însoțite de rate ale dobânzii de 6,5 procente și revizuirea ratei dobânzii pentru împrumuturile restante în monedă coreeană, stabilită în prezent la 6 procente.

7.112. La ședința din 31 octombrie, CIFC a dat instituțiilor financiare posibilitatea de a alege între trei opțiuni. Prima constă în aprobarea propunerilor prin acordarea unui nou credit și în participarea la un schimb de creanțe contra participații («opțiunea 1»). În al doilea rând, băncile care nu voiau să participe la noul împrumut erau obligate să schimbe 28,5 procente din creanțele acestora contra participații și să renunțe la restul datoriei societății Hynix («opțiunea 2»). În al treilea rând, CIFC a decis, de asemenea, ca băncile care se opuneau măsurilor și care își utilizau drepturile de parte disidentă își vor vedea creanțele răscumpărate la valoarea de lichidare stabilită de Arthur Andersen, societatea care era responsabilă cu realizarea unui studiu cu privire la situația financiară a societății Hynix în perioada respectivă («opțiunea 3»).

7.113. Cu toate acestea, numai șase bănci au acceptat să acorde un nou credit, care s-a ridicat la 658 de miliarde de woni sud-coreeni în locul bilionului prevăzut. Respectivele bănci au schimbat o sumă considerabilă de creanțe contra participații. Respectivele bănci denumite de opțiunea 1 erau KEB, banca Woori, banca Chohung, KDB, NACF și Citibank (*). Opt bănci au refuzat să acorde noi împrumuturi, astfel încât acestea au schimbat aproximativ o treime din creanțele lor contra participații și au trecut restul pe pierderi și profituri. Băncile restante s-au opus restructurării și au ales să primească valoarea de lichidare a creanțelor lor și au trebuit să treacă creanțele restante pe pierderi și profituri. Scadențele împrumuturilor care erau acordate de băncile din prima categorie au fost prorogate și ratele dobânzii au scăzut după cum s-a explicat anterior (**). CE au considerat că participarea celor șase bănci de opțiune 1 la programul de restructurare din octombrie 2001 constituie o contribuție financiară a autorităților publice care îi conferea un avantaj societății Hynix. Rata de subvenționare pentru respectivul program de restructurare din octombrie 2001 era, în conformitate cu calculele, de 19,4 procente.

(*) Determinarea preliminară a CE, punctul 77. KDB nu a participat la noul împrumut de 658 miliarde de woni sud-coreeni.

(**) Id., punctele 69-71."

(67) Grupul special a considerat că CE, pe baza dosarului care le-a fost adus la cunoștință, au tras o concluzie rezonabilă și motivată în conformitate cu care programul de restructurare din octombrie 2001 i-a conferit un avantaj societății Hynix ([1]). Cu toate acestea, în ceea ce privește valoarea avantajului, raportul grupului special indică faptul că CE ar trebui să reexamineze, din punctul de vedere al dreptului OMC, chestiunea altor puncte de reper disponibile pentru a calcula avantajul conferit societății Hynix.

(i) Schimbul de creanțe contra participații

(68) După cum a subliniat grupul special, atunci când abordează problema existenței unui avantaj în cazul participației autorităților publice la capitalul social și atunci când aplică principiile directoare menționate la articolul 14 din Acordul SMC, autoritatea responsabilă cu ancheta beneficiază de o marjă de manevră considerabilă ([2]). Comisia consideră că schimbul de creanțe contra participații în cadrul programului de restructurare din octombrie 2001 ar putea să fie examinat din punctul de vedere al articolului 6 litera (a) din regulamentul de bază [care corespunde în ansamblu articolului 14 litera (a) din Acordul SMC], care face referire la participația autorităților publice la capitalul social al unei întreprinderi incompatibile cu practica obișnuită privind investițiile (inclusiv în privința furnizării de capital-risc) ale investitorilor privați pe teritoriul respectivului membru. Comisia observă că, spre deosebire de literele (b) și (c), litera (a) nu conține teza finală privind modalitățile de calcul al valorii avantajului.

([1]) Raportul grupului special, punctele 7.204 la 7.210.

([2]) Raportul grupului special, punctul 7.213.

(69) Comisia a reexaminat dosarul pentru a stabili dacă există eventuale puncte de comparație utile pentru a calcula valoarea profitului. Aceasta a cercetat elementele de probă verificate în ceea ce privește participația privată la capitalul social comparabil, încheiată în acea perioadă de către Hynix sau o altă întreprindere într-o situație comparabilă. O participație comparabilă ar trebui, în mod ideal, să se refere la o valoare mai mult sau mai puțin echivalentă, să privească un sector de activitate economică identic sau similar, să implice un tip de activitate comparabil și să fi fost încheiată aproximativ în aceeași perioadă. Aceasta nu ar putea implica nici o garanție a autorităților publice, expresă sau tacită, și ar trebui să se adreseze unei întreprinderi într-o situație financiară comparabilă cu cea a societății Hynix.

(70) Respectiva reexaminare a permis Comisiei să constate că dosarul nu a conținut nici o informație verificată pe baza respectivelor puncte. Comisia nu a găsit nici un punct de comparație de acest gen în ceea ce privește însăși societatea Hynix. Capitalurile aduse societății Hynix proveneau, în general, de la autoritățile publice sau de la băncile însărcinate sau care au primit ordin de la acestea din urmă să i le furnizeze.

(71) În plus, nici un alt criteriu de referință comercial comparabil nu a fost efectiv disponibil pe piață. Dimpotrivă, rezultă din informațiile disponibile că Hynix nu ar fi obținut fondurile în cauză de pe piață. După cum s-a arătat la considerentul 103 din regulamentul definitiv, ratingul atribuit societății Hynix în octombrie 2001 de către *Standard & Poor's* a fost SD (*selective default*). Hynix s-a aflat în situația de incapacitate de plată a dobânzilor împrumutului sindicalizat în mai 2001 și mai multe bănci și-au crescut provizioanele pentru pierderi din credite în privința acesteia din luna mai 2001 și, din nou, în octombrie 2001, înainte să se fi luat măsurile în cauză. Cele șase bănci vizate de măsurile din octombrie 2001 atribuiseră societății Hynix ratinguri interne de la „*precautionary*" la „*doubtful*", iar băncile care se încadrează la opțiunea 2, adică implicate în schimbul de creanțe contra participații erau deja limitate în alegerea lor: acestea fie au optat pentru participații, fie au renunțat efectiv complet la datoriile societății Hynix. Propunerea autorităților publice de a lua în considerare diferența dintre prețul de schimb plătit și prețul pieței ca valoare a avantajului nu ține seama de situația financiară catastrofală în care se găsea Hynix: nimeni nu voia să investească într-o societate al cărei rating era „SD". Se confirmă concluziile considerentelor 101-112 din regulamentul definitiv, în conformitate cu care Hynix nu dispunea pe piața comercială de nici o finanțare prin participație comparabilă care ar putea fi utilizată ca referință.

(72) Prin urmare, Comisia se află într-o poziție care îi permite să concluzioneze, în mod rezonabil și obiectiv, că nu există efectiv nici un criteriu de referință comercial în respectiva cauză. În consecință, în aceste circumstanțe, Comisia concluzionează că valoarea avantajului conferit societății Hynix nu poate depăși valoarea totală a fondurilor obținute de către aceasta din urmă prin operațiunea de schimb de creanțe contra participații în cadrul programului de restructurare din octombrie 2001. Comisia estimează că respectiva concluzie este în întregime coroborată cu determinările sale (nemodificate) privind situația financiară și valoarea societății Hynix, precum și situația de pe piața DRAM și de pe piețele financiare și că aceasta este conformă cu regulamentul de bază și cu orientările.

(73) Cu toate acestea, din cauza rațiunilor invocate de grupul special al OMC, Comisia a examinat, de asemenea, chiar în lipsa oricărui punct de referință pertinent, dacă există orice altă metodă care să permită ajustarea valorii avantajului pentru a ține seama de circumstanțele speciale în prezenta cauză. Comisia consideră că analiza insolvabilității aplicată creanțelor nu poate fi utilizată ca bază de comparare adecvată, având în vedere, în special, faptul că respectiva contribuție financiară specifică se referă la participații care constituie un tip de măsură fundamental diferit de creanțe.

(74) Comisia a preconizat posibilitatea că, în circumstanțele speciale ale prezentei reexaminări, ar trebui să se ia în considerare costul care îi revine beneficiarului pentru obținerea contribuției financiare. Comisia observă că, în scopul examinării eventualului cost al schimbului pentru beneficiar, trebuie să se țină seama de obligațiile impuse unei societăți atunci când aceasta emite noi acțiuni. Comisia observă în această privință că injectarea de acțiuni ordinare nu va antrena, în general, nici o obligație specială față de o societate în măsura în care aceasta nu implică o rată a randamentului fix de realizat de către societate și nici plăți de efectuat. Cu toate acestea, societatea este obligată să îndeplinească cel puțin o obligație teoretică, și anume să își distribuie beneficiile sau o parte din acestea acționarilor săi; rentabilitatea financiară a fondurilor proprii ar putea servi drept indicator al nivelului randamentului pe care se presupune că societatea trebuie să îl furnizeze acționarilor săi și ar putea fi utilizată la stabilirea valorii avantajului conferit societății Hynix. Cu toate acestea, rentabilitatea financiară a fondurilor proprii ale societății Hynix a fost – 96,75 % în 2001, în conformitate cu calculele efectuate pe baza stărilor sale financiare pentru acel an. În consecință, dacă se are la bază o evaluare obiectivă a situației financiare a societății Hynix în momentul schimbului de creanțe contra participații, nu s-ar putea aștepta, în mod justificat, ca societatea să fie în măsură să aducă un oarecare randament acționarilor săi în timpul anului în cauză. Prin urmare, dacă se utilizează rentabilitatea financiară a fondurilor proprii drept criteriu de referință, trebuie să se concluzioneze întotdeauna că valoarea totală a schimburilor de creanțe contra participații constituie o subvenție care face obiectul unor măsuri compensatorii.

(75) Comisia a examinat, de asemenea, dacă schimbul implică pentru Hynix costuri legate de obligația de a ceda părți sau care rezultă din diluarea potențială a cursului acțiunilor în urma emisiunii de acțiuni noi ([1]). Pe baza reexaminării sale a elementelor de probă depuse la dosar Comisia nu crede că avantajul net conferit societății Hynix prin schimbul tuturor creanțelor contra participații este mai mic ca urmare a emisiunii de noi acțiuni. În acest sens, Comisia estimează că este esențial să se recunoască efectul pe care schimbul de creanțe contra participații l-a avut asupra situației financiare a societății Hynix.

(76) Cu titlu preliminar, este esențial să se admită că nu a existat nici o infuzie directă de capitaluri. Principalul avantaj al schimbului pentru societatea Hynix este stingerea unei datorii de o valoare considerabilă, și anume 2,483 miliarde KRW. Schimbul i-a permis efectiv societății Hynix să evite rambursarea respectivei valori principale și plata dobânzilor. Respectiva valoare copleșitoare a datoriei a fost înlocuită de acțiuni emise pentru a fi achiziționate de băncile creditoare cuprinse la opțiunea 1. Cu toate acestea, emisiunea de noi acțiuni n-a implicat nici un cost cuantificabil pentru Hynix. Chiar dacă valoarea acțiunilor existente a fost diluată din cauza respectivei emisiuni, aceasta nu a avut absolut nici un efect asupra societății Hynix în ceea ce privește bilanțul. Aceasta nu a antrenat nici o decontare (cu excepția cheltuielilor legate de emisiunea de noi acțiuni) și nu a constrâns Hynix la nici o plată viitoare în numerar, cum ar fi fost cazul titlurilor de creanță.

(77) În consecință, ținându-se seama de respectivele considerații și de faptul că Hynix nu a semnalat nici un cost legat de emisiunea de acțiuni, se estimează că modul cel mai adecvat pentru măsurarea avantajului care rezultă din schimbul de creanțe contra participații este de a lua în calcul valoarea totală a schimbului. Din acesta rezultă un avantaj total conferit societății Hynix de 358,2 miliarde KRW și o rată a subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii repartizată în funcție de cifra de afaceri de 9,6 %.

(ii) Refinanțare și un nou împrumut

(78) Comisia consideră că refinanțarea și noul împrumut în cadrul programului de restructurare din octombrie 2001 ar putea să se examineze în sensul articolului 6 litera (b) din regulamentul de bază [care corespunde în ansamblu articolului 14 litera (b) din Acordul SMC], care face referire la suma pe care întreprinderea ar plăti-o pentru un împrumut comercial comparabil pe care aceasta l-ar putea obține efectiv pe piață.

(79) Comisia a reexaminat dosarul pentru a stabili dacă există eventuale puncte de referință adecvate pentru a calcula valoarea avantajului. Aceasta a căutat elementele de probă verificate în ceea ce privește un împrumut comercial comparabil, încheiat la acel moment de Hynix sau de o altă întreprindere într-o situație comparabilă. Un împrumut comercial comparabil ar trebui, în mod ideal, să se refere la o valoare mai mult sau mai puțin echivalentă, să privească un sector de activitate economică identic sau similar, să implice un tip de activitate comparabil și să fi fost concluzionat aproximativ în aceeași perioadă. Acesta nu ar putea implica nici o garanție a autorităților publice, expresă sau tacită, și ar trebui să se adreseze unei întreprinderi într-o situație financiară comparabilă cu cea a societății Hynix.

(80) Obligațiunile achiziționate în cadrul programului de restructurare din mai 2001 nu pot fi utilizate ca bază pentru evaluarea caracterului rezonabil din punctul de vedere comercial al noului împrumut și al refinanțării, dat fiind că situația financiară a societății Hynix s-a deteriorat considerabil între mai și octombrie 2001. Prin urmare, nu este posibil să se compare cele două situații.

(81) Respectiva reexaminare i-a permis Comisiei să constate că dosarul nu conținea nici o informație verificată privind respectivele aspecte. Comisia nu a găsit nici un punct de referință de acest gen în ceea ce privește însăși societatea Hynix. Împrumuturile acordate societății Hynix emanau, în general, de la autoritățile publice sau de băncile însărcinate sau care au primit ordin de acestea din urmă să i le furnizeze.

(82) După cum s-a arătat deja ([2]), nici un alt criteriu de referință comercial comparabil nu a fost efectiv disponibil pe piață. Dimpotrivă, reiese din informațiile disponibile că Hynix nu ar fi putut obține fondurile în cauză de pe piață.

(83) Prin urmare, Comisia se află într-o poziție care să îi permită să concluzioneze în mod rezonabil și obiectiv că nu există efectiv nici un alt criteriu de referință comercial în respectivul caz. În consecință, în aceste circumstanțe, Comisia concluzionează că valoarea avantajului conferit societății Hynix nu poate depăși valoarea totală a fondurilor obținute de către aceasta din urmă prin operațiunea de refinanțare și printr-un nou împrumut în cadrul programului de restructurare din octombrie 2001. Comisia estimează că respectiva concluzie este în întregime coroborată cu determinările sale (nemodificate) privind situația financiară și valoarea societății Hynix, precum și situația de pe piața DRAM și de pe piețele financiare și că aceasta este conformă cu regulamentul de bază și cu orientările.

([1]) A se vedea raportul grupului special, punctele 7.212 și 7.213, unde acesta afirmă că valoarea totală a schimbului de creanțe contra participații poate să nu reflecte valoarea totală schimbată din cauza obligației care îi revine societății Hynix de a ceda părți sau de a dilua drepturile de proprietate ale acționarilor existenți.

([2]) Considerentele 17-22, 57-59.

(84) Cu toate acestea, din cauza rațiunilor invocate de grupul special al OMC, Comisia a examinat, de asemenea, dacă, chiar în lipsa oricărui punct de referință pertinent, există o altă metodă care să permită ajustarea valorii avantajului pentru a ține seama de circumstanțele speciale în prezenta cauză. În acest sens, s-a utilizat aceeași metodologie precum cea descrisă la considerentele 45 și 46 pentru a calcula valoarea avantajului conferit societății Hynix prin respectivele două măsuri.

(85) În scopul respectivului calcul, Comisia a utilizat ca rată *creditworthy* pentru împrumuturile în KRW, rata dobânzii medii pe care Coreea o aplica în 2001 obligațiunilor societăților din categoria investiții, adică 11,38 %. Nivelurile riscurilor de neplată aplicabile societăților solvabile și insolvabile în timpul măsurii în cauză s-au obținut de la *Moody's Investor Services*. În 2001, nivelul riscurilor de neplată al unei societăți insolvabile pe o perioadă de trei ani (care corespunde perioadei noului împrumut și refinanțării) se ridica la 57,97 % față de 0,94 % pentru o societate solvabilă. Ar rezulta, în cazul respectiv, o rată a dobânzii totale de 48,22 %. În schimb, rata dobânzii datorate de societatea Hynix era de 7 % din noul împrumut și de 6,5 % din refinanțare, adică un diferențial de dobândă de 41,2 % și, respectiv, de 41,7 %.

(86) Considerând contribuțiile financiare mai degrabă subvenții recurente decât subvenții nerecurente de repartizat în timp și aplicând respectivul model la calculul valorii avantajului care rezultă din respectivele contribuții financiare, se obține un avantaj în valoare de 271,5 miliarde KRW, pentru noul împrumut, și de 761,4 miliarde KRW, pentru refinanțare. Se obține o rată a subvențiilor care fac obiectul unor măsuri compensatorii repartizată în funcție de cifra de afaceri de 6,8 % pentru noul împrumut și de 19,1 % pentru refinanțare în loc de 3,5 % și, respectiv, 9,8 %, care au fost calculate inițial de Comisie. În consecință, Comisia consideră că abordarea sa inițială a fost și rămâne rezonabilă în prezenta cauză în măsura în care diferențialul de dobândă ar conduce la o valoare mult mai ridicată a avantajului decât o simplă repartizare a valorii nominale a împrumuturilor pe o perioadă de timp. În aceste condiții, Comisia a ales opțiunea cea mai prudentă având grijă să nu exagereze valoarea subvenției și va folosi valoarea nominală a împrumuturilor ca bază pentru a plafona valoarea maximă a avantajului. Pe baza respectivelor considerații, Comisia a stabilit că valoarea avantajului conferit societății Hynix prin cele două măsuri, exprimată pe o bază *ad valorem* a cifrei de afaceri, s-a ridicat la 13,3 %.

(87) Trebuie să se constate, în legătură cu refinanțarea datoriei, că, spre deosebire de considerentul 166 din regulamentul definitiv, valoarea obligațiunilor convertibile achiziționate de băncile încadrate la opțiunea 1 nu s-a dedus, dat fiind că programul din mai 2001 nu mai face obiectul unor măsuri compensatorii.

(iii) Subvenție totală în cadrul programului de salvare din octombrie 2001

(88) Valoarea subvenției astfel calculată pentru schimbul de creanțe contra participații, refinanțarea datoriei și noul împrumut s-a considerat că ar conferi un important avantaj nerecurent și s-a repartizat pe o perioadă de cinci ani corespunzătoare cu perioada normală de amortizare a activelor în industria DRAM. Valoarea care rezultă din aceasta a fost apoi repartizată în funcție de cifra de afaceri a societății Hynix în perioada de anchetă și a fost sporită cu o dobândă bazată pe rata comercială medie în vigoare în Coreea în perioada de anchetă. Noua valoare exprimată pe o bază *ad valorem* se ridică la 22,9 %.

1.8. *Valoarea totală a subvenției*

(89) Valoarea totală a subvenției, astfel revizuită pe baza recomandărilor grupului special, este în prezent după cum urmează:

Tip de subvenție	Suplimentarea mecanismului D/A	Programul de obligațiuni al KDB	Programul din mai 2001: achiziționare de obligațiuni convertibile, refinanțare	Program de salvare din octombrie 2001	Total
—	5,1 %	4,9 %	0 %	22,9 %	32,9 %

2. **Prejudiciul**

2.1. *Introducere*

(90) Această parte conține noile concluzii stabilite pe baza recomandărilor aflate în raportul grupului special în ceea ce privește evaluarea factorului „salarii" în calitate de factor pertinent care influențează situația industriei comunitare în temeiul articolului 8 alineatul (5) din regulamentul de bază (care corespunde în ansamblu articolului 15.4 din Acordul SMC).

(91) Toate celelalte concluzii cu privire la prejudiciu rămân astfel cum au fost stabilite în ancheta inițială și expuse în regulamentul provizoriu și în regulamentul definitiv.

2.2. *Salarii*

(92) În ancheta inițială, CE au examinat și au evaluat factorul „salarii", dar au concluzionat o lipsă de pertinență pentru stabilirea prejudiciului. Cu toate acestea, grupul special a făcut următoarea constatare:

„În lipsa unui dosar scris al procesului analitic întreprins de către autoritatea însărcinată cu ancheta pentru evaluarea «salariilor», nu se poate examina nici dacă s-a furnizat o explicație adecvată și motivată despre modul în care faptele susțin stabilirea existenței unui prejudiciu determinat de CE, nici, în consecință, dacă respectiva determinare era compatibilă cu articolul 15.4. În lipsa respectivului dosar scris, am fi obligați să ne angajăm în speculații *post hoc* cu privire la procesul de reflecție prin care autoritatea însărcinată cu ancheta a ajuns la concluziile sale finale. Se consideră că respectivul criteriul de examinare prevăzut la articolul 11 din memorandumul de înțelegere ne împiedică să ne angajăm în respectivul exercițiu." ([1]).

În consecință, grupul special a concluzionat că CE au acționat de o manieră incompatibilă cu articolul 15.4 din Acordul SMC neevaluând factorul „salarii" atunci când au examinat efectul importurilor subvenționate asupra situației din ramura de producție națională ([2]).

(93) Ținând seama de concluziile grupului special, Comisia a reexaminat informațiile din dosarul privind salariile în Comunitate, considerat izolat și împreună cu alți factori de prejudiciu enumerați la articolul 8 alineatul (5) din regulamentul de bază. Evaluarea factorului „salarii" a acesteia este prezentată în continuare.

(94) Comisia a examinat costurile salariale medii pe angajat din industria comunitară în timpul perioadei de anchetă și în cei trei ani anteriori. Aceasta a obținut cifrele prezentate în tabelul următor sub formă de indici ([3]).

Costurile salariale medii pe angajat	1998	1999	2000	2001 (PA)
Indice	100	99	115	109

([1]) Raportul grupului special, punctul 7.360.
([2]) Raportul grupului special, punctul 7.362.
([3]) Date fundamentate pe versiunea confidențială a răspunsurilor la chestionar și pe situațiile financiare ale producătorilor comunitari.

(95) Tabelul arată că respectivele costuri salariale medii ale industriei comunitare au variat în cursul perioadei în cauză, crescător sau descrescător. În anul 2000, acestea au crescut cu 15 %. În 2001, acestea au crescut cu 9 % în raport cu 1998. În general, creșterea a fost mai mică decât cea a costurilor pe oră totale ale mâinii de lucru în zona euro în cursul respectivei perioade ([4]). Prin urmare, nu a existat o evoluție excepțională a salariilor în cursul perioadei în cauză și, chiar în cazul evoluției, aceasta nu a avut decât un efect limitat asupra situației financiare a ramurii de producție națională luată în ansamblul său ([5]).

(96) În plus, Comisia reamintește că DRAM sunt produse cu o puternică infuzie de capital și, în consecință, mâna de lucru intervine foarte puțin în costul de producție al acestora (a se vedea, de asemenea, considerentul 41). În consecință, respectiva creștere relativ scăzută a salariilor nu a avut practic vreun efect asupra situației financiare globale a industriei comunitare.

(97) Ținând seama de efectul său neglijabil, factorul „salarii" în coroborare cu ceilalți factori menționați la articolul 8 alineatul (5) din regulamentul de bază nu este de natură să modifice concluzia în conformitate cu care industria comunitară a suferit un prejudiciu important ([6]).

([4]) Costurile pe oră totale ale mâinii de lucru în zona euro pentru totalitatea sectoarelor economice (cu excepția agriculturii, a administrației publice, a învățământului, a sănătății și a altor servicii) au crescut cu 10,5 % între 1998 și 2001 (a se vedea Buletinul lunar al BCE, decembrie 2001 și mai 2002).
([5]) Cu toate acestea, au existat efecte negative, în termeni de salarii și avantaje pentru cel puțin un producător comunitar de DRAM, și anume Micron, din cauza pierderilor financiare cauzate de importurile subvenționate ale societății Hynix în volume considerabile și realizate la prețuri care au antrenat o depreciere semnificativă a prețurilor DRAM. În octombrie 2001, Micron a suspendat toate majorările salariale și cele legate de creșterea costului vieții. În plus, remunerația personalului de conducere al Micron a fost redusă cu 20 %. Programul de participare la profituri a angajaților Micron care prevedea repartizarea a 10 % din profiturile trimestriale între angajații întreprinderii a fost suspendat, iar cadrele superioare au optat pentru o reducere cu 10 % a remunerației lor. În plus, în decembrie 2001, s-a oprit activitatea obligatorie a tuturor angajaților pe o perioadă de două până la trei săptămâni, iar angajații care și-au epuizat concediile anuale nu au fost plătiți (Observațiile ulterioare audierii Micron, 18 februarie 2003, p. 62). În afară de respectivele reduceri de salarii și de avantaje, Micron a fost constrânsă în februarie 2003 să concedieze 10 % (mai mult de 1 850 de persoane) din mâna sa de lucru la nivelul întregii întreprinderii (id.). În ceea ce privește Infineon, aceasta „a fost constrânsă să își reducă numărul de salariați în cursul celui de-al patrulea trimestru din 2001 ca urmare a pierderilor legate de importurile care fac obiectul subvențiilor din Coreea" (Observații ulterioare audierii Infineon, 14 martie 2001, p. 36).
([6]) Articolul 8 alineatul (5) din regulamentul de bază prevede că „respectiva listă [a tuturor factorilor și a indicilor economici pertinenți care influențează situația industriei] nu este exhaustivă, iar unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de analiză."

2.3. *Concluzie*

(98) Pe baza celor menționate anterior, se confirmă concluzia considerentului 188 din regulamentul definitiv, în conformitate cu care industria comunitară a suferit un prejudiciu important în sensul articolului 8 din regulamentul de bază.

3. **Legătura de cauzalitate**

3.1. *Introducere*

(99) În această parte se prezintă concluziile care au fost revizuite pe baza recomandărilor din raportul grupului special cu privire la asigurarea că un eventual prejudiciu cauzat de alți factori (în special scăderea cererii, existența unei supracapacități și prezența altor importuri nesubvenționate) nu se va imputa importurilor care fac obiectul unor subvenții în sensul articolului 8 alineatul (7) din regulamentul de bază. În concluzia enunțată la punctul 7.437 din raportul său, grupul special nu exclude că este posibil să se concluzioneze că există o legătură de cauzalitate între importurile subvenționate și prejudiciile importante suferite de industria comunitară, însă adaugă că trebuie să dea, de preferință cu ajutorul unei analize cantitative, o explicație satisfăcătoare a naturii și a importanței celorlalți factori, distingându-le de efectele prejudiciabile ale importurilor subvenționate.

3.2. *Scăderea (contracția) cererii și încetinirea activității economice*

(100) Articolul 8 alineatul (7) din regulamentul de bază (care corespunde, în ansamblu, articolului 15.5 din Acordul SMC) impune examinarea tuturor factorilor cunoscuți, alții decât importurile care fac obiectul unor subvenții, care cauzează simultan un prejudiciu industriei comunitare, astfel încât prejudiciul cauzat de acești alți factori să nu se atribuie importurilor ce fac obiectul unor subvenții. Unul din factorii menționați este „contracția cererii”.

(101) Grupul special a constatat, la punctul 8.1 litera (e) din raportul său, că CE au omis să se asigure că prejudiciul cauzat de „scăderea cererii” nu s-a atribuit importurilor subvenționate. Respectiva concluzie se bazează pe constatările prezentate la punctele 7.411 și 7.414 din respectivul raport, care consideră „o scădere a cererii” sinonimă cu „o încetinire generală a activității economice”.

Consum comunitar	1998	1999	2000	2001 (PE)
DRAM (în mii de Mbiți)	16 593 400	28 961 100	45 873 600	68 967 600
Indice	100	175	276	416

(102) Comisia reamintește că, de altfel toate celelalte lucruri fiind egale, cererea (adică voința și capacitatea de a obține o anumită cantitate dintr-o marfă dată) poate, în general, să fie considerată ca echivalentă cu consumul (adică procesul fizic concret de utilizare a unei mărfi, în orice stadiu comercial). Tabelul anterior prezintă nivelul consumului comunitar în cursul perioadei în cauză, exprimat în Mbiți. Utilizarea respectivei unități de măsură nu a făcut obiectul unei contestații din partea grupului special. Din tabelul anterior reiese că, deoarece consumul real de DRAM în Comunitate a cunoscut o creștere constantă și semnificativă în cursul perioadei în cauză, nu este corect să se afirme că nivelul cererii de DRAM în Comunitate a scăzut în cursul aceleiași perioade. Astfel, orice argumentare privind efectul unei „scăderi a cererii” asupra situației prejudiciabile a industriei comunitare (în special, asupra prețurilor acesteia) dezvoltată de autoritățile publice coreene și de Hynix este nefondată, deoarece, după cum s-a arătat anterior, cererea a crescut. În ceea ce privește afirmația în conformitate cu care pretinsa scădere a cererii ar fi afectat prețurile industriei comunitare, aceasta este lipsită de fundament deoarece nu a existat o scădere a cererii. În schimb, importurile care fac obiectul unor subvenții au avut un efect semnificativ asupra prețurilor practicate de industria comunitară și, în consecință, asupra situației prejudiciabile a acesteia din urmă (a se vedea considerentele 151 și 153 din regulamentul definitiv).

(103) Hynix și autoritățile publice coreene au afirmat că cererea mondială de DRAM a crescut cu doar 59 % în 2001, în timp ce rata medie anuală de creștere era de 75 %, ceea ce ar arăta că în 2000-2001 creșterea a cunoscut o încetinire foarte puternică (a se vedea considerentul 193 din regulamentul definitiv). Comisia nu este de această părere. Hynix și autoritățile publice coreene subliniază pe bună dreptate că piața DRAM este ciclică (a se vedea considerentul 193 din regulamentul definitiv). Cu toate acestea, pe piețele ciclice, creșterea cererii variază considerabil de la un an la altul și nu ar fi rezonabil să se aștepte ca o creștere înregistrată într-un an dat să reflecte rata creșterii medii pe ansamblul ciclului. Pentru a evalua dacă creșterea cererii a cunoscut o încetinire considerabilă în 2000-2001, ținându-se seama de natura ciclică a pieței, ar fi rezonabil să se compare rata de creștere a cererii în 2000-2001, punctul cel mai scăzut al ciclului, cu rata de creștere medie a cererii în cursul anilor anteriori slabi. Nici Hynix, nici autoritățile publice coreene nu au formulat vreun argument în favoarea unei astfel de comparații, nici nu au furnizat datele care să permită efectuarea acesteia. În consecință, elementele de probă depuse la dosar nu permit să se concluzioneze că în 2000-2001 rata de creștere a cererii a cunoscut o încetinire semnificativă, dat fiind caracterul ciclic al pieței DRAM.

(104) S-a examinat, de asemenea, dacă rata de creștere a cererii în Comunitate a cunoscut o încetinire în 2000-2001 în raport cu ratele de creștere reale observate în anii anteriori. Cererea de DRAM în Comunitate, măsurată în funcție de consumul comunitar, a crescut cu 75 % în 1998-1999, cu 58 % în 1999-2000 și cu 51 % în 2000-2001. În consecință, aceasta indică o creștere constantă în cursul perioadei în cauză, chiar dacă ritmul său tinde să se stingă. Cu toate acestea, rata de creștere a cererii a rămas importantă în cursul perioadei de anchetă (51 %).

(105) Tendința de încetinire a creșterii cererii a fost mai pronunțată între 1999 și 2000 (scădere cu 17 puncte procentuale) decât între 2000 și perioada de anchetă (scădere cu 8 puncte procentuale). Respectiva evoluție trebuie evaluată comparând-o cu cea a prețurilor de vânzare din industria comunitară, cauza principală a prejudiciului cauzat acesteia din urmă în cursul perioadei în cauză (a se vedea considerentul 188 din regulamentul definitiv). În 1999-2000, creșterea cererii a încetinit considerabil (scădere cu 23 %), dar prețul mediu de vânzare practicat de industria comunitară nu a scăzut decât cu 5 %. În schimb, între 2000 și perioada de anchetă, creșterea cererii a cunoscut o încetinire moderată (12 %), în timp ce prețul mediu de vânzare din industria comunitară a scăzut cu 77 % (a se vedea considerentul 128 și tabelul corespunzător din regulamentul provizoriu). Dacă încetinirea creșterii cererii ar fi constituit una dintre cauzele prejudiciului, prețurile de vânzare din industria comunitară ar fi trebuit să scadă într-un mod mai net, atunci când încetinirea creșterii cererii a fost cea mai pronunțată. Elementele de probă depuse la dosar nu indică nici o relație de respectivul tip între evoluția creșterii cererii și cea a prețurilor industriei comunitare. În consecință, se concluzionează că nu există nici o legătură aparentă între creșterea cererii și prețul de vânzare din industria comunitară susceptibil să indice că încetinirea creșterii cererii a contribuit la prejudiciul suferit de industria comunitară.

(106) Respectiva abordare este conformă cu concluziile recentelor grupuri speciale ale OMC care au examinat constatările legate de neatribuirea prejudiciului altor factori decât importurile care fac obiectul unor subvenții. În special, grupurile speciale ale OMC au confirmat concluziile de neatribuire, atunci când elementele de probă depuse la dosar arată că factorul în cauză nu putea să fi cauzat un prejudiciu, deoarece evoluția sa a fost independentă de cea a indicatorilor-cheie ai industriei naționale. Mai precis, în litigiul privind oțelul american, grupul special a subliniat că faptele par să susțină concluzia la care a ajuns autoritatea responsabilă cu ancheta în cazul barelor laminate la cald, și anume creșterile costului nu au fost la originea prejudiciului, deoarece evoluția marjei de exploatare (un indicator-cheie al rentabilității) este independentă de cea a costului unitar al produselor vândute (CPV) [1]. De asemenea, dacă grupul special a ajuns la concluzia potrivit căreia constatarea făcută de autoritatea responsabilă cu ancheta cu privire la barele de aluminiu inoxidabil, fiind vorba de a considera cererea ca un factor de prejudiciu, nu respectă obligația de a se asigura că prejudiciul nu se impută altor factori decât importurilor care fac obiectul unor subvenții și, de asemenea, a subliniat că autoritatea responsabilă cu ancheta ar fi putut să se achite de respectiva obligație printr-o „explicație motivată și adecvată", indicând, pur și simplu, că evoluția cererii nu are nici o legătură cu cea a indicatorului-cheie variabil care reflectă situația industriei naționale [2].

(107) În consecință, Comisia este de părere că reexaminarea sa respectă cerința de neimputare a prejudiciului altor factori decât importurilor care fac obiectul unor subvenții, enunțată la articolul 8 alineatul (7) din regulamentul de bază (care corespunde, în ansamblu, articolului 15.5 din Acordul SMC) în ceea ce privește creșterea cererii, în măsura în care acesta indică că în cursul perioadei în cauză creșterea cererii a evoluat independent de prețurile de vânzare practicate de industria comunitară. Comisia estimează, de asemenea, că reexaminarea îndeplinește obligația de neimputare în ceea ce privește scăderea nivelului cererii deoarece acesta demonstrează că nu s-a înregistrat nici o scădere a cererii în cursul perioadei în cauză.

---

[1] „Grupul special estimează că USITC a avut, probabil, dreptate să concluzioneze că schimbările în costurile inputurilor nu au constituit o cauză de prejudiciu grav. Într-adevăr, dacă CPV a jucat un rol notabil în situația ramurii de producție naționale, ar fi fost de așteptat ca marjele de exploatare să crească în momentul în care CPV scădea…… Or, după cum se poate vedea din graficul de mai jos care a fost stabilit după datele USITC, evoluția marjelor de exploatare pare a fi independentă de cea a CPV." Rapoartele grupului special, Statele Unite – Măsuri de salvare definitive la importul de anumite produse din oțel, WT/DS248/R, WT/DS249/R, WT/DS251/R, WT/DS252/R, WT/DS253/R, WT/DS254/R, WT/DS258/R, WT/DS259/R, adoptate la 10 decembrie 2003 și modificate prin raportul organului de apel (pe baza altor motive), punctele 10.440 și 10.443.

[2] „Dacă grupul special ezită să prescrie ceea ce ar putea constitui o explicație motivată și adecvată, acesta consideră că USITC ar fi putut, de exemplu, să demonstreze că nu există nici o legătură între scăderile cererii în timpul perioadei prevăzute de anchetă și prejudiciul suferit în respectiva cauză specială. Mai precis, USITC ar fi putut explica că marja de exploatare, poate factorul privind prejudiciul cel mai pertinent, în acest sens, a scăzut independent de tendințele cererii. Respectiva analiză ar fi putut fi susținută de o explicație care să indice că respectivele creșteri ale marjei de exploatare au coincis mai degrabă cu creșterile importurilor decât cu scăderile cererii" (nu există subliniere în textul original). Rapoartele grupului special, Statele Unite – Măsuri de salvgardare definitive la importurile de anumite produse din oțel, WT/DS248/R, WT/DS249/R, WT/DS251/R, WT/DS252/R, WT/DS253/R, WT/DS254/R, WT/DS258/R, WT/DS259/R adoptate la 10 decembrie 2003 și modificate prin raportul organului de apel (pe baza altor motive), punctul 10.558.

3.3. *Supracapacitatea*

(108) Grupul special a subliniat, la punctul 7.421 din raportul său, că ar trebui să se disocieze și să se evidențieze efectele supracapacității de efectele importurilor subvenționate, în termeni de scădere a prețurilor, oricare ar fi originea respectivei supracapacități.

(109) Comisia a subliniat că „supracapacitatea" nu este prevăzută în mod expres la articolul 8 alineatul (7) din regulamentul de bază (care corespunde, în ansamblu, articolului 15.5 din Acordul SMC). Respectivul factor este examinat în regulamentele provizoriu și definitiv în măsura în care este invocat de anumite părți interesate. Este vorba de o noțiune relativă, care este funcție de capacitățile disponibile și de rata lor de utilizare, altfel spus, de nivelul cererii. O „supracapacitate" poate rezulta astfel dintr-o creștere a capacităților sau dintr-o scădere a cererii.

(110) „Supracapacitatea" ca factor de prejudiciu potențial se poate aprecia în contextul pieței mondiale sau al pieței Comunității. Comisia examinează cele două situații în continuare.

(111) După cum se indică la considerentul 153 din regulamentul provizoriu și la considerentul 197 din regulamentul definitiv, piața mondială de DRAM a suferit de un excedent structural de capacități pe durata unui anumit număr de ani, inclusiv în timpul perioadei în cauză. Nici o schimbare importantă a respectivei situații nu a fost observată în cursul perioadei în cauză și, mai ales, nici la sfârșitul acesteia, care ar conduce la perioada de anchetă. Respectiva supracapacitate mondială a putut exercita o presiune asupra prețurilor în cursul perioadei în cauză care a putut contribui la prejudiciul suferit de industria comunitară. Nici una dintre părțile în cauză nu a contestat respectiva concluzie.

(112) Cu toate acestea, după cum se expune la considerentul 147 din regulamentul provizoriu, excedentul de capacități la nivel mondial s-a estimat la 20 % din piață. Hynix reprezenta aproape 17 % din producția mondială în timpul perioadei de anchetă. Ținând seama de faptul că societatea a fost, în mod virtual, în faliment în cursul respectivei perioade și că nu supraviețuia decât datorită subvențiilor acordate de către autoritățile publice coreene, se poate concluziona că situația supracapacității mondiale a fost întreținută artificial prin acordarea de subvenții societății Hynix. Efectul prejudiciabil al respectivei supracapacități pentru industria comunitară rezultă, în consecință, din importurile care fac obiectul unor subvenții societății Hynix. Respectivul efect s-a analizat la considerentele 144-149 din regulamentul provizoriu și la considerentele 191-192 din regulamentul definitiv. În acest sens, consecința supracapacității mondiale create de Hynix nu se poate considera ca un factor distinct de efectele importurilor care fac obiectul unei subvenții.

(113) În orice caz, chiar dacă efectul supracapacității mondiale s-ar putea distinge de cel al importurilor care fac obiectul unor subvenții, analiza ar conduce la următoarea concluzie: informațiile furnizate în răspunsurile la chestionar trimise de cei patru producători de DRAM care au cooperat la ancheta inițială (Samsung, Hynix, Infineon și Micron, care reprezintă aproape 80 % din piața mondială de DRAM) indică o creștere a capacității totale în Mbiți cu 129 % între 1999 și 2000, apoi cu 85 % între 2000 și perioada de anchetă. Producția totală a acestora, exprimată în Mbiți, a urmat aceeași evoluție, crescând cu 124 % între 1999 și 2000, apoi cu 81 % între 2000 și perioada de anchetă. Cu alte cuvinte, capacitatea și producția celor patru mari producători mondiali au crescut mai mult între 1999 și 2000, an în cursul căruia industria comunitară a putut să își mențină prețurile la un nivel relativ stabil și a realizat profituri, decât între 2000 și perioada de anchetă (2001), perioadă în cursul căreia industria comunitară a înregistrat pierderi importante din cauza scăderilor prețurilor (a se vedea considerentele 128 și 131 și tabelele corespunzătoare din regulamentul provizoriu). În consecință, supracapacitatea care exista la nivel mondial în cursul perioadei în cauză nu a contribuit, conform părerii Comisiei, în mod semnificativ, la scăderea prețurilor și la prejudiciul grav suferit de industria comunitară în cursul perioadei de anchetă.

(114) De altfel, elementele de probă depuse la dosar arată că supracapacitatea comunitară nu constituie un factor de prejudiciu. Între 1999 și 2000, capacitatea comunitară a crescut mai mult de trei ori (+ 252 %) și, între 2000 și 2001, aceasta, practic, s-a dublat (+ 92 %). Respectiva creștere a fost însoțită de creșteri ale producției. Utilizarea capacităților în Comunitate a scăzut, cu siguranță, cu 28 % între 1999 și 2000, însă aceasta s-a redresat cu 4 % între 2000 și 2001 (a se vedea considerentul 125 și tabelul corespunzător din regulamentul provizoriu).

(115) Evoluția supracapacității comunitare (definită ca inversul utilizării capacităților) arată o corelație foarte redusă cu evoluția prețurilor de vânzare din industria comunitară. În special, în 1999-2000 supracapacitatea comunitară a crescut cu 28 % în timp ce prețurile de vânzare din industria comunitară n-au scăzut decât cu 5 %. Apoi, între 2000 și 2001, aceasta a scăzut cu 4 % în timp ce prețurile de vânzare din industria comunitară au scăzut puternic cu 77 % (a se vedea considerentele 125 și 128 și tabelele corespunzătoare din regulamentul provizoriu). Se poate

concluziona că, dacă ar exista o legătură între creșterea supracapacității și scăderea nivelului prețurilor, creșterea considerabilă înregistrată în 1999-2000 ar fi trebuit să antreneze o scădere importantă a prețurilor, iar contracția care a survenit în 2000-2001 ar fi trebuit să conducă la o creștere a prețurilor sau, cel puțin, la o stabilitate relativă. Or, elementele de probă depuse la dosar arată contrariul. În 1990-2000, prețurile au cunoscut o ușoară scădere, în ciuda unei creșteri considerabile a supracapacității, în timp ce între 2000 și 2001 acestea au înregistrat o scădere bruscă, în timp ce capacitățile excedentare scădeau. Respectiva situație contrastează puternic cu strânsa corelație stabilită între evoluția prețurilor importurilor care fac obiectul unor subvenții și cea a prețurilor de vânzare din industria comunitară. De fapt, în 2000-2001, evoluția prețurilor de vânzare din industria comunitară o reflecta aproape perfect pe cea a prețurilor importurilor care fac obiectul unor subvenții din respectiva perioadă, primele au scăzut puternic cu 71 % și următoarele cu 74 % (a se vedea considerentele 119 și 128 din regulamentul provizoriu).

(116) Elementele de probă depuse la dosar indică, de asemenea, că evoluția supracapacității comunitare nu are nimic în comun cu cea a altor indicatori-cheie care reflectă situația industriei comunitare. În special, în 1999-2000, rentabilitatea industriei comunitare a crescut, iar randamentul investițiilor și fluxul de lichidități erau pozitive, în pofida unei creșteri importante a supracapacității comunitare. În schimb, în 2001, industria comunitară a suferit pierderi excesive, iar randamentul investițiilor și fluxul de lichidități erau negative, în timp ce supracapacitatea a scăzut în 2000-2001. Performanțele industriei comunitare în 2000-2001 în termeni de rentabilitate, randament al investițiilor și flux de lichidități sunt mai degrabă legate de evoluția prețurilor importurilor care fac obiectul unor subvenții în cursul respectivei perioade. După cum s-a subliniat, în 2000-2001, deoarece industria comunitară înregistra pierderi excesive și prezenta fluxuri de lichidități și un randament al investițiilor negative, prețurile importurilor care fac obiectul unor subvenții au scăzut cu 74 %.

(117) Hynix a susținut că supracapacitatea Comunității constituia un alt factor cunoscut care a contribuit la prejudiciul grav în cursul perioadei în cauză. Cu toate acestea, evoluția respectivei supracapacități nu arată sau arată foarte puțin o corelație cu cea a situației industriei comunitare. În consecință, Comisia a concluzionat că supracapacitatea comunitară nu se va putea considera ca factor la originea prejudiciului grav suferit de industria comunitară. Ținându-se seama de faptul că respectiva supracapacitate nu a afectat situația industriei comunitare, nu este necesar să se distingă prejudiciul pe care aceasta l-ar fi cauzat, fără temei, de cel cauzat de importurile societății Hynix. Comisia estimează că respectiva concluzie este conformă cu cele ale recentelor grupuri speciale ale OMC care au examinat constatările legate de neatribuire a prejudiciului altor factori decât importurile care fac obiectul unor subvenții, descrise la considerentul 106.

(118) Reexaminarea nu a indicat vreo legătură de cauzalitate între supracapacitate și scăderea prețurilor sau prejudiciul suferit de industria comunitară. În schimb, industria comunitară a înregistrat pierderi excesive în 2001, în timp ce prețurile importurilor incriminate au scăzut și volumul acestora pe piața Comunității atingea un nivel – record. Respectivul contrast arată că, contrar supracapacității, volumul și prețurile importurilor incriminate sunt o cauză distinctă a prejudiciului grav suferit de industria comunitară, care trebuie evaluată ca atare.

3.4. *Alte importuri (care nu fac obiectul unor subvenții)*

(119) La punctul 7.426 din raportul său, grupul special a subliniat că nu se recomandă examinarea importurilor nesubvenționate pentru fiecare țară. Acesta indică, de asemenea, la punctul 7.435, că ar trebui să se furnizeze o explicație satisfăcătoare a naturii și a importanței efectelor prejudiciabile ale importurilor subvenționate. În consecință, s-au examinat efectele importurilor nesubvenționate cumulând importurile din alte țări decât Coreea (Statele Unite, Japonia și Taiwan) și importurile de produse Samsung. Ratele de creștere ale volumului, a cotei de piață și a prețurilor medii ale importurilor care nu fac obiectul unor subvenții în cursul perioadei în cauză figurează la considerentul 151 din regulamentul provizoriu și la considerentele 194 și 200 din regulamentul definitiv. Respectivele date sunt menționate în continuare, sub formă de indici agregați [1]. Ținându-se seama de numărul foarte limitat de actori de pe piața DRAM, din motive de confidențialitate, evoluția tendințelor este descrisă cu ajutorul indicilor.

	1998	1999	2000	2001 (PA)
Volumul importurilor care nu fac obiectul unor subvenții (în mii de Mbiți)	100	142	166	233
Cota de piață a importurilor care nu fac obiectul unor subvenții	100	81	60	56
Prețul mediu al importurilor care nu fac obiectul unor subvenții	100	89	104	48

[1] Respectivele date au fost obținute din răspunsurile confidențiale la chestionar furnizate de societățile care au cooperat la ancheta inițială (verificate) și din surse exterioare accesibile publicului, precum Gartner Dataquest și In-Stat MDR.

(120) În cursul perioadei în cauză, volumul importurilor care nu fac obiectul unor subvenții a crescut, în mod clar, mai puțin (+ 133 %) decât cel al importurilor care fac obiectul unor subvenții (+ 361 %) (a se vedea considerentul 177 și tabelul corespunzător din regulamentul definitiv). S-a subliniat că în cursul aceleiași perioade consumul comunitar a crescut cu 316 %. Astfel, în timp ce rata de creștere a importurilor care nu fac obiectul unor subvenții nu reprezenta decât o mică parte din cea a consumului comunitar, importurile care fac obiectul unor subvenții au crescut semnificativ mai mult decât consumul comunitar. În consecință, în cursul perioadei în cauză, cota de piață a importurilor care nu fac obiectul unor subvenții s-a redus cu 44 %, în timp ce rata importurilor care fac obiectul unor subvenții a crescut cu 20 % (a se vedea considerentul 185 și tabelul corespunzător din regulamentul definitiv). Deoarece cota de piață a importurilor care nu fac obiectul unor subvenții a scăzut puternic în cursul perioadei în cauză, după cum arată datele anterioare, se poate concluziona că importurile nu au cauzat un prejudiciu industriei comunitare datorită volumului lor.

(121) Elementele de probă depuse la dosar indică, de asemenea, că importurile neincriminate nu au cauzat prejudiciu industriei comunitare datorită prețului lor. În cursul perioadei de anchetă, prețurile importurilor care nu fac obiectul unor subvenții au fost mai mari nu numai decât prețurile importurilor care fac obiectul unor subvenții, dar și decât prețurile de vânzare practicate de industria comunitară. În special, prețul mediu al importurilor nesubvenționate era mai mare cu 19 % decât prețul mediu al importurilor care fac obiectul unor subvenții și cu 24 % decât prețul mediu al industriei comunitare. În plus, în cursul perioadei în cauză, scăderea prețurilor importurilor care nu fac obiectul unor subvenții nu a atins amploarea scăderii prețurilor importurilor care fac obiectul unor subvenții și a prețurilor practicate de industria comunitară. Prețul mediu al importurilor care nu fac obiectul unor subvenții a scăzut cu 52 % în timp ce, cu titlu de comparație, în cursul aceleiași perioade, prețul mediu al importurilor care fac obiectul unor subvenții a scăzut cu 80 % (a se vedea considerentul 178 și tabelul corespunzător din regulamentul definitiv), iar prețul de vânzare mediu practicat de industria comunitară a scăzut cu 79 % (a se vedea considerentul 128 și tabelul corespunzător din regulamentul provizoriu). Pe baza celor menționate anterior, se poate concluziona că prețurile importurilor care nu fac obiectul unor subvenții nu au afectat prețurile de vânzare ale industriei comunitare.

(122) La fel ca în cazul supracapacității, reexaminarea nu a indicat vreo legătură de cauzalitate între importurile care nu fac obiectul unor subvenții și scăderile de preț sau prejudiciul suferit de industria comunitară. Simultan, performanțele acesteia din urmă s-au deteriorat considerabil în contextul creșterii constante a volumului importurilor incriminate și a subcotării de prețuri a respectivelor importuri în raport cu cele ale produsului comunitar similar. Respectivul contrast arată că, spre deosebire de importurile care nu fac obiectul unor subvenții, volumul și prețurile importurilor incriminate constituie o cauză distinctă a prejudiciului grav suferit de industria comunitară, care trebuie evaluată ca atare.

(123) În consecință, Comisia este de părere că reexaminarea sa respectă cerința de neimputare a prejudiciului altor factori decât importurile care fac obiectul unor subvenții, precizată la articolul 8 alineatul (7) din regulamentul de bază (care corespunde, în ansamblu, articolului 15.5 din Acordul SMC), în ceea ce privește importurile neincriminate, în măsura în care disociază și distinge acest alt factor de importurile care fac obiectul unor subvenții și arată că, în cursul perioadei în cauză, respectivele importuri nu au cauzat un prejudiciu grav industriei comunitare, nici datorită volumului lor, nici datorită prețurilor lor.

3.5. *Concluzie*

(124) După ce s-a făcut distincția, atunci când a fost necesar, și s-au analizat mai atent eventualele efecte ale scăderii cererii, ale supracapacității și ale importurilor care nu fac obiectul unor subvenții, s-a considerat că nici un prejudiciu care rezultă din respectivii factori nu s-a imputat importurilor care fac obiectul unor subvenții în sensul articolului 8 alineatul (7) din regulamentul de bază. În plus, s-a confirmat că importurile care fac obiectul unor subvenții au cauzat, prin efectele menționate la considerentele 144-149 din regulamentul provizoriu și la considerentele 191 și 192 din regulamentul definitiv, un prejudiciu grav industriei comunitare în sensul articolului 8 alineatul (6) din regulamentul de bază.

4. **Interesul Comunității**

(125) Conținutul și concluziile de la considerentele 206-209 din regulamentul definitiv nu sunt afectate de raportul grupului special.

D. **MĂSURI REVIZUITE**

(126) Raportul grupului special și concluziile revizuite nu se referă la societatea Samsung, în măsura în care s-a constatat că aceasta nu beneficia de subvenții și în măsura în care acesteia i s-a atribuit, în consecință, un nivel al dreptului nul în ancheta inițială. Valoarea subvenției revizuite calculate pentru Hynix s-a dovedit mai mică decât nivelul de eliminare a prejudiciului stabilit în cursul anchetei inițiale; în consecință, trebuie să se instituie nivelul dreptului compensatoriu revizuit pe baza nivelului valorii subvenției revizuite, exprimată *ad valorem*, adică 32,9 %.

(127) Trebuie să se observe că nivelul dreptului revizuit calculat pentru Hynix ar trebui să se aplice dreptului stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 2116/2005.

(128) Autoritățile publice coreene și producătorii comunitari Infineon și Micron au fost informați cu privire la concluziile revizuite și au avut ocazia să își prezinte observațiile și să fie audiați. Toți au prezentat comentarii ([1]).

(129) Autoritățile publice coreene afirmă că, în ansamblu, concluziile revizuite nu țin suficient seama de recomandările grupului special, ceea ce Comisia contestă, din considerentele expuse de prezentul regulament. Comisia nu este de părere că dreptul revizuit trebuie să fie neapărat mai mic decât dreptul inițial, însă subliniază că în cazul de față acesta este mai mic. Autoritățile publice coreene estimează că ar fi trebuit să se utilizeze de către Comisie șapte bănci care au participat la împrumutul sindicalizat ca punct de comparare. Comisia nu împărtășește aceeași părere, în special din motivele expuse la considerentele 16-24 anterioare. Autoritățile publice coreene au afirmat, de asemenea, că pentru calculul criteriilor sale de referință Comisia ar fi trebuit să procedeze diferit. Pe baza observațiilor formulate, Comisia a efectuat anumite ajustări ale calculelor sale, astfel cum este indicat în prezentul regulament. Având în vedere motivele expuse anterior, celelalte aspecte ale calculelor au rămas neschimbate. În cele din urmă, autoritățile publice coreene au afirmat că reexaminarea prejudiciului efectuată de Comisie nu disociază și nu distinge efectele altor factori cunoscuți, în special încetinirea activității economice, supracapacitatea și importurile care nu fac obiectul unor subvenții, efectele importurilor care fac obiectul unor subvenții. Comisia contestă respectivul argument, în special din motivele expuse la considerentele 100-123 anterioare.

(130) Hynix reia argumentele autorităților publice coreene, examinate la motivul precedent. În plus, societatea afirmă că perioada în cursul căreia trebuia să se aplice drepturile ar fi trebuit să expire la 1 ianuarie 2006. Respectivul punct nu a făcut obiectul unei contestații, nici al unei recomandări din partea grupului special; în consecință, nu face parte din măsurile luate pentru a se conforma recomandărilor grupului special care sunt rezumate în prezentul regulament. Prezentul regulament nu modifică data de expirare a regulamentului definitiv. Întrebarea privind eventualitatea unui sfârșit anticipat al măsurii ține mai degrabă de o reexaminare intermediară decât de punerea în aplicare a raportului grupului special. Hynix afirmă, de asemenea, că nivelul dreptului revizuit trebuie să se aplice cu efect retroactiv de la data la care au fost instituite măsurile pentru prima dată. Și aici Comisia consideră din nou că respectiva chestiune nu intră sub incidența măsurilor luate pentru a se conforma recomandărilor grupului special și, în orice caz, nu este de această părere. Nici o dispoziție a reglementării pertinente nu obligă Comisia să aplice dreptul revizuit cu efect retroactiv, grupul special limitându-se la a recomanda ca măsura luată să fie aplicată în conformitate, ceea ce face prezentul regulament.

(131) Infineon aprobă totalitatea concluziilor revizuite. Cu toate acestea, Infineon afirmă că ar trebui să se aplice de către Comisie un drept mai mare fundamentat pe o valoare de referință de înlocuire și pe concluziile privind prejudiciul stabilite după rezultatele anchetei inițiale, mai degrabă decât dreptul mai mic calculat în prezentul regulament. Comisia a examinat atent respectiva cerere. Cu toate acestea, din motivele expuse în prezentul regulament și datorită finalității speciale a acestuia, în special punerea în aplicare a recomandărilor grupului special, aceasta nu și-a modificat concluzia inițială cu privire la respectivul punct.

(132) Micron aprobă, de asemenea, în totalitate, concluziile revizuite, făcând trimiteri, în acest sens, la faptele și elementele de probă care tind să confirme și să coroboreze concluziile Comisiei, în special raportul de expertiză elaborat de profesorul J. Hausman. În consecință, comentariile sale nu necesită modificări ale concluziilor ca atare. Societatea susține, de asemenea, că ar trebui să se reafirme de către Comisie, pe baza recentului precedent în fața OMC, că autoritățile publice coreene au însărcinat băncile să participe la programul de restructurare din mai 2001 sau le-au ordonat să facă acest lucru și că aceasta ar trebui să aplice măsuri compensatorii subvențiilor primite de la organismele publice. Comisia a studiat atent respectiva cerere care, în esență, este justificată. Cu toate acestea, astfel cum se indică în prezentul regulament, programul de restructurare din mai 2001 nu ar trebui să facă obiectul unor măsuri compensatorii, deoarece esențialul avantajelor pe care acesta le conferă au fost contabilizate cu cele ale programului de salvare din octombrie 2001. Din acest motiv, în principal, Comisia a decis să nu revină asupra respectivei chestiuni din prezentul regulament de punere în aplicare.

(133) În consecință, toate observațiile prezentate de părțile interesate au fost examinate și luate în considerare atunci când a trebuit. Cu toate acestea, anumite comentarii nu intrau în sfera de aplicare a prezentului regulament, care are drept unic obiectiv punerea în aplicare a recomandărilor Organului de soluționare a litigiilor. În consecință, respectivele comentarii nu au antrenat modificarea prezentului regulament,

([1]) Scrisoarea autorităților publice coreene din 13 februarie 2006; scrisoarea societății Hynix din 14 februarie 2006; scrisoarea societății Infineon din 13 februarie 2006; scrisoarea societății Micron din 13 februarie 2006, însoțită de dovezile 1-27, din care un raport de expertiză redactat de către profesorul J. Hausman, cu data de 13 februarie 2006.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 1480/2003 al Consiliului se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Nivelul dreptului compensatoriu definitiv aplicabil prețului net franco frontieră comunitară, înainte de vămuire, se stabilește după cum urmează:

Producători coreeni	Nivelul dreptului (%)	Cod adițional TARIC
Samsung Electronics Co., Ltd («Samsung») 24th Fl., Samsung Main Bldg 250, 2-Ga, Taepyeong-Ro Jung-Gu, Seul	0 %	A437
Hynix Semiconductor Inc. 891, Daechidong Kangnamgu, Seul	32,9 %	A693
Toate celelalte societăți	32,9 %	A999

(3) La prezentarea declarației de punere în liberă circulație a DRAM sub formă de combinații multiple autorităților vamale dintr-un stat membru, declarantul indică la rubrica 44 din documentul administrativ unic (DAU) numărul de referință corespunzător descrierilor produsului/originii prevăzut în următorul tabel. Nivelul dreptului compensatoriu definitiv aplicabil prețului net franco frontieră comunitară, înainte de vămuire, se stabilește după cum urmează:

Nr.	Descrierea produsului/originii	Numărul de referință	Nivelul dreptului (%)
1	DRAM sub formă de combinații multiple (standard) originare din alte țări decât Republica Coreea, conținând microplăci DRAM și/sau DRAM asamblate, originare din alte țări decât Republica Coreea sau originare din Republica Coreea și fabricate de Samsung	D010	0 %
2	DRAM sub formă de combinații multiple (standard) originare din alte țări decât Republica Coreea, conținând microplăci DRAM și/sau DRAM asamblate, originare din Republica Coreea, fabricate de alte societăți decât Samsung și reprezentând mai puțin de 10 % din prețul net franco frontieră comunitară al DRAM sub formă de combinații multiple (standard)	D011	0 %
3	DRAM sub formă de combinații multiple (standard) originare din alte țări decât Republica Coreea, conținând microplăci DRAM și/sau DRAM asamblate, originare din Republica Coreea, fabricate de alte societăți decât Samsung și reprezentând cel puțin 10 %, dar mai puțin de 20 % din prețul net franco frontieră comunitară al DRAM sub formă de combinații multiple (standard)	D012	3,2 %
4	DRAM sub formă de combinații multiple (standard) originare din alte țări decât Republica Coreea, conținând microplăci DRAM și/sau DRAM asamblate, originare din Republica Coreea, fabricate de alte societăți decât Samsung și reprezentând cel puțin 20 %, dar mai puțin de 30 % din prețul net franco frontieră comunitară al DRAM sub formă de combinații multiple (standard)	D013	6,5 %
5	DRAM sub formă de combinații multiple (standard) originare din alte țări decât Republica Coreea, conținând microplăci DRAM și/sau DRAM asamblate, originare din Republica Coreea, fabricate de alte societăți decât Samsung și reprezentând cel puțin 30 %, dar mai puțin de 40 % din prețul net franco frontieră comunitară al DRAM sub formă de combinații multiple (standard)	D014	9,8 %
6	DRAM sub formă de combinații multiple (standard) originare din alte țări decât Republica Coreea, conținând microplăci DRAM și/sau DRAM asamblate, originare din Republica Coreea, fabricate de alte societăți decât Samsung și reprezentând cel puțin 40 %, dar mai puțin de 50 % din prețul net franco frontieră comunitară al DRAM sub formă de combinații multiple (standard)	D015	13,1 %
7	DRAM sub formă de combinații multiple (standard) originare din alte țări decât Republica Coreea, conținând microplăci DRAM și/sau DRAM asamblate, originare din Republica Coreea, fabricate de alte societăți decât Samsung și reprezentând cel puțin 50 % din prețul net franco frontieră comunitară al DRAM sub formă de combinații multiple (standard)	D016	16,4 %”

2. La articolul 1, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În cazul în care numărul de referință menționat la alineatul (3) nu este indicat în DAU sau în cazul în care declarația vamală nu este însoțită de declarația prevăzută în cazurile menționate la alineatul (4), DRAM sub formă de combinații multiple sunt – cu excepția cazului în care se dovedește contrariul – considerate originare din Republica Coreea și fabricate de alte societăți decât Samsung și sunt supuse dreptului compensatoriu de 32,9 %.

În cazul în care microplăci DRAM și/sau DRAM asamblate, încorporate în DRAM sub formă de combinații multiple, nu ar fi marcate cu claritate și în cazul în care fabricanții lor nu ar fi clar identificabili prin intermediul declarației solicitate la alineatul (4), respectivele microplăci DRAM și/sau DRAM asamblate se consideră originare din Republica Coreea și fabricate de societăți care fac obiectul dreptului compensatoriu cu excepția cazului în care se dovedește contrariul. În respectivele cazuri, nivelul dreptului compensatoriu aplicabil DRAM sub formă de combinații multiple ar trebui calculat pe baza procentului reprezentat de prețul net franco frontieră comunitară al microplăcilor DRAM și/sau DRAM asamblate originare din Republica Coreea din prețul net franco frontieră comunitară al DRAM sub formă de combinații multiple, după cum se stabilește în tabelul menționat la alineatul (3) nr. 2-7. În cazul în care, cu toate acestea, valoarea microplăcilor DRAM și/sau a DRAM asamblate ar fi astfel încât DRAM sub formă de combinații multiple în care sunt încorporate ar deveni de origine coreeană, atunci nivelul dreptului compensatoriu de 32,9 % ar trebui să se aplice pentru DRAM sub formă de combinații multiple."

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 10 aprilie 2006.

Pentru Consiliu

Președintele

U. PLASSNIK